Határozatok Tára

EVGENI TANCHEV
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2018. október 3.[1]

C-236/17. P. sz. ügy

Canadian Solar Emea GmbH
Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc.
Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc.
CSI Cells Co. Ltd
CSI Solar Power (China), Inc.
kontra

az Európai Unió Tanácsa

„Fellebbezés – Dömping – A Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatala – Végleges vám – 1168/2012/EU rendelet – Azonnali alkalmazás – Okozati összefüggés – Egyéb ismert tényezők – A dömpingellenes vám mértéke”

Tartalomjegyzék

I. Jogi háttér 3
A. Az alaprendelet 3
B. Az 1168/2012 rendelet 4
II. Az eljárás háttere 5
III. A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet 6
IV. A Bíróság előtt eljárás és a felek kérelmei 7
V. A fellebbezési jogalapok értékelése 8
A. A harmadik fellebbezési jogalap 8
1. A felek érvei 8
2. Értékelés 9

1 Eredeti nyelv: angol.

a) Az elfogadhatóságról 10

b) Az ügy érdeméről 11

1) Bevezetés 11

2) A harmadik fellebbezési jogalap első részéről 12

3) A harmadik fellebbezési jogalap második részéről 17

B. A negyedik fellebbezési jogalap 18

1. A felek érvei 18

2. Értékelés 19

a) Az elfogadhatóságról 19

b) Az ügy érdeméről 20

1) A negyedik fellebbezési jogalap első részéről 20

i) Bevezetés 20

ii) A dömpingellenes vámnak az egyéb ismert tényezőknek tulajdonítható kárt nem, kizárólag a dömpingelt behozatalnak tulajdonítható kárt kell-e ellensúlyoznia? ... 21

iii) A Törvényszék a megtámadott ítéletben megállapította-e, hogy az intézményeknek a dömpingellenes vám összegének meghatározásánál figyelembe kell venniük a be nem tudhatósági elemzésben tett megállapításaikat? 26

2) A negyedik fellebbezési jogalap második részéről 28

VI. Költségek 29

VII. Végkövetkeztetés 29

1. Fellebbezésében a Canadian Solar Emea GmbH (a továbbiakban: CSE), a Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc. (a továbbiakban: CSM (Changshu)), a Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc. (a továbbiakban: CSM (Luoyang)), a CSI Cells Co. Ltd (a továbbiakban: CSI Cells) és a CSI Solar Power (China), Inc. (a továbbiakban: CSI Solar Power) (a továbbiakban együtt: Canadian Solar vagy fellebbező)[2] azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a Törvényszék azon ítéletét,[3] amelyben a Törvényszék elutasította az 1238/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet (a továbbiakban: vitatott rendelet)[4] megsemmisítése iránti keresetet.

2 Az öt fellebbező mindegyike a Canadian Solar csoportba tartozó vállalat.

3 2017. február 28-i Canadian Solar Emea és társai kontra Tanács ítélet, T-162/14, nem tették közzé, EU:T:2017:124 (a továbbiakban: megtámadott ítélet).

4 A Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló 2013. december 2-i rendelet (HL 2013. L 325., 1. o.).

2. Közelebbről a jelen fellebbezés felvet egy eljárási kérdést, jelesül azt, hogy az 1225/2009/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: alaprendelet)[5] 2. cikke (7) bekezdésének c) pontját módosító 1168/2012/EU rendelet[6] azonnal alkalmazandó-e akként, hogy amennyiben valamely dömpingellenes vizsgálat tárgyát nem piacgazdasággal rendelkező országokból származó behozatal képezi, és e vizsgálat hatálya alá tartozó valamely gyártó piacgazdasági elbánás iránti kérelmet (a továbbiakban: piacgazdasági elbánás iránti kérelem) terjeszt elő, az e kérelem tárgyában való döntés (a továbbiakban: piacgazdasági elbánásra vonatkozó döntés) meghozatalának határideje a vizsgálat megindításától számított három hónapról nyolc hónapra hosszabbodik meg. E fellebbezés érdemi kérdést is felvet, jelesül azt, hogy amennyiben az uniós gazdasági ágazatot ért kárban a dömpingelt behozatalon kívüli egyéb tényezők is közrejátszanak, a dömpingellenes vám összegét olyan mértékben kell-e meghatározni, amely kizárólag a dömpingelt behozatalnak tulajdonítható kárt ellensúlyozza.

I. Jogi háttér

A. Az alaprendelet

3. Az alaprendelet „A dömping tényének a megállapítása” címet viselő 2. cikkének (7) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„a) […]

b) A Kínai Népköztársaságból, Vietnámból és Kazahsztánból, valamint a vizsgálat kezdeményezésének idején WTO-tag, nem piacgazdasággal rendelkező országból származó behozatallal kapcsolatos dömpingellenes vizsgálatok során a rendes értéket az (1)–(6) bekezdésnek megfelelően kell meghatározni, amennyiben a vizsgálat alá eső egy vagy több gyártó megfelelően indokolt kérelme alapján, valamint a c) pontban előírt kritériumoknak és eljárásoknak megfelelően kimutatható, hogy piacgazdasági feltételek érvényesülnek e gyártó vagy gyártók számára az érintett hasonló termék gyártása és értékesítése tekintetében. Ettől eltérő esetben az a) pontban megállapított szabályokat kell alkalmazni.

c) A b) pont szerinti kérelmet írásba kell foglalni, és ennek elegendő bizonyítékot kell tartalmaznia arra nézve, hogy a gyártó piacgazdasági feltételek alapján működik, vagyis, hogy:

– a vállalkozás döntéseit az árak, a költségek és a ráfordítások tekintetében, beleértve például a nyersanyagokat, a technológia és a munkaerő költségeit, a teljesítményt, az értékesítéseket és a beruházásokat, a keresletet és a kínálatot tükröző piaci jelzések alapján hozzák meg, e tekintetben jelentős állami beavatkozás nélkül, továbbá a főbb ráfordítások költségei alapvetően a piaci értékeket tükrözik,

– a vállalkozás egy átlátható könyvelést vezet, amelyet a nemzetközi számviteli szabályoknak megfelelően független könyvvizsgálat alá vetnek, és amelyet minden területen alkalmaznak,

– a vállalkozás termelési költségeit és pénzügyi helyzetét nem érintik a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott jelentős torzulások, különösen az eszközérték-csökkenés leírása, az egyéb leírások, a barterkereskedelem és az adósságkiegyenlítés útján történő fizetés,

– az érintett vállalkozás a csődre és a tulajdonjogra vonatkozó jogszabályok hatálya alá tartozik, amelyek jogbiztonságot és stabilitást biztosítanak a vállalkozás működése számára, és

5 Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló 2009. november 30-i rendelet (HL 2009. L 343., 51. o.; helyesbítések: HL 2010. L 7., 22. o.; HL 2016. L 44., 20. o.).

6 Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló 1225/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló 2012. december 12-i európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 344., 1. o.).

– a valutaváltásokat piaci árfolyamon végzik.

A vizsgálat megkezdésétől számított három hónapon belül döntést kell hozni arról, hogy a gyártó megfelel-e a fent említett kritériumoknak, miután külön konzultációkat folytattak a tanácsadó bizottsággal, és miután a Közösség érintett gazdasági ágazata számára lehetőséget biztosítottak az észrevételek megtételére. Ez a döntés az egész vizsgálat folyamán hatályban marad."

4. Az alaprendelet „A kár megállapítása" [helyesen a kár fennállásának meghatározása] címet viselő 3. cikke szerint:

„[…]

(6) A (2) bekezdéssel kapcsolatosan bemutatott összes vonatkozó bizonyítékkal alátámasztva bizonyítani kell, hogy a dömpingelt behozatal e rendelet értelmében kárt okoz. Ez különösen annak bizonyítását igényli, hogy az (5) bekezdésben leírt, a közösségi gazdasági ágazatot érő hatást a (3) bekezdés alapján megállapított mennyiség- és/vagy árszint okozta, és hogy ez a hatás olyan mértékű, amely jelentősnek minősíthető.

(7) A dömpingelt behozatalon kívüli azon ismert tényezőket, amelyek a dömpinggel egy időben kárt okoznak a közösségi gazdasági ágazatnak, szintén meg kell vizsgálni annak biztosítása érdekében, hogy az ezen tényezők által okozott kárt ne tulajdonítsák a (6) bekezdés szerinti dömpingelt behozatal eredményének. Az ilyen tényezők közé tartozik a nem dömpingáron eladott importtermékek ára és mennyisége, a kereslet csökkenése vagy a fogyasztási szokások változásai, a harmadik országbeli és a közösségi gyártók korlátozó kereskedelmi gyakorlata, illetve a közöttük zajló verseny, a technológiai fejlődés, valamint a közösségi gazdasági ágazat exportteljesítménye és termelékenysége.

[…]"

5. Az alaprendelet „Az eljárás megszüntetése intézkedés meghozatala nélkül; végleges vámok kivetése" címet viselő 9. cikke (4) bekezdésének értelmében:

„Ha a végkövetkeztetésként megállapított tények dömpingre és az ezzel okozott kárra utalnak, és ha a Közösség érdekei a 21. cikknek megfelelően beavatkozást kívánnak meg, a Tanács végleges dömpingellenes vámot vet ki, a Bizottságnak a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslata alapján. A javaslatot a Tanács elfogadja, hacsak a javaslatnak a Bizottság által történt benyújtását követő egy hónapon belül egyszerű többséggel a javaslat elutasítása mellett nem dönt. Ha átmeneti vámok vannak hatályban, a végleges intézkedésre vonatkozó javaslatot ezek lejárta előtt legkésőbb egy hónappal kell beterjeszteni. A dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg a megállapított dömpingkülönbözetet, de a különbözetnél alacsonyabbnak kell lennie, ha az ilyen alacsonyabb összegű vám is elegendő a közösségi gazdasági ágazatot ért kár elhárításához."

B. Az 1168/2012 rendelet

6. Az 1168/2012 rendelet 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az 1225/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

1) A 2. cikk (7) bekezdése a következőképpen módosul:

a) A c) pont utolsó előtti mondatában az »A vizsgálat megkezdésétől számított három hónapon belül« szövegrész helyébe a »Rendes esetben a vizsgálat megkezdésétől számított hét hónapon belül, de minden esetben legkésőbb nyolc hónapon belül« szövegrész lép.;

b) A bekezdés a következő ponttal egészül ki:

»d) Amennyiben a Bizottság a 17. cikknek megfelelően a vizsgálatának körét korlátozza, akkor az e bekezdés b) és c) pontja szerinti döntés a vizsgálatban részt vevő felekre, valamint a 17. cikk (3) bekezdése alapján egyedi elbánásban részesült gyártókra korlátozódik.«;

[…]”

7. Az 1168/2012 rendelet 2. cikke értelmében:

„Ezt a rendeletet 2012. december 15-től kezdődően valamennyi új és valamennyi folyamatban lévő vizsgálatra alkalmazni kell.”

II. Az eljárás háttere

8. A CSM (Changshu), a CSM (Luoyang), a CSI Cells és a CSI Solar Power az érintett terméket exportáló gyártók. A CSE az érintett terméket az előzetesen említett szállítóktól és más szállítóktól hozza be az Európai Unióba.

9. 2012. szeptember 6-án a Bizottság dömpingellenes eljárást indított a Kínából származó kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik behozatalára vonatkozóan. [7]

10. Tekintettel az eljárásban érintett exportáló gyártók esetlegesen nagy számára az érintett országban, a Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítés 5.1. pontjának a) alpontjában utal annak lehetőségére, hogy az alaprendelet 17. cikkének megfelelően mintavételre kerüljön sor. 2012. szeptember 21-én a Canadian Solar a Bizottság rendelkezésére bocsátotta az exportáló gyártók mintájának Bizottság általi kiválasztásához szükséges információt. A Bizottság által kiválasztott exportáló gyártók mintája hét vállalatcsoportot tartalmazott. [8] A Canadian Solar ebben a mintában nem szerepelt.

11. 2012. november 13-án a Canadian Solar az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja alapján piacgazdasági elbánás iránti kérelmet nyújtott be.

12. 2012. december 12-én elfogadták az 1168/2012 rendeletet. [9]

13. 2013. január 3-án a Bizottság arról tájékoztatta a Canadian Solart, hogy a piacgazdasági elbánás iránti kérelmét nem bírálja el.

14. 2013. június 4-én a Bizottság elfogadta az 513/2013 rendeletet, amellyel ideiglenes dömpingellenes vámot vetettek ki a Kínából származó érintett termékre. [10]

7 A Kínai Népköztársaságból származó kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek és lemezek) behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról szóló értesítés (HL 2012. C 269., 5. o.).

8 Lásd a Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek és lemezek) behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről és a Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott e behozatal tekintetében nyilvántartásbavételi kötelezettség bevezetéséről szóló 182/2013/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. június 4-i 513/2013/EU bizottsági rendelet (HL 2013. L 152., 5. o.; helyesbítés: HL 2013. L 190., 102. o.) (14) preambulumbekezdését.

9 Lásd a fenti 6. és 7. pontot.

10 Lásd a fenti 8. lábjegyzetet.

15. 2013. december 2-án a Tanács elfogadta a vitatott rendeletet, amellyel végleges dömpingellenes vámot vetettek ki a Kínából származó érintett termék behozatalára. A Tanács e rendelet 1. cikkében 41,3%-os dömpingellenes vámot vetett ki a rendelet I. mellékletében felsorolt együttműködő vállalatok által kiszámlázott behozatalra. A CSM (Changshu), a CSM (Luoyang), a CSI Cells és a CSI Solar Power szerepelt ebben a felsorolásban. A vitatott rendelet 3. cikke értelmében a 2013/707/EU bizottsági végrehajtási határozat[11] mellékletében felsorolt vállalatok által kiszámlázott behozatal mentesül az 1. cikkben megállapított vám alól.

16. A 2013/707 határozatot a Bizottság 2013. december 4-én fogadta el. A Bizottság e határozatban elfogadta a Kínai Gép- és Elektronikus Termék Export-import Kereskedelmi Kamara és a határozat mellékletében felsorolt exportáló gyártók csoportja által felajánlott módosított kötelezettségvállalást. A CSM (Changshu), a CSM (Luoyang), a CSI Cells és a CSI Solar Power szerepeltek ebben a felsorolásban.

17. 2015. június 4-én a Bizottság elfogadta az (EU) 2015/869 végrehajtási rendeletet, amellyel a CSM (Changshu), a CSM (Luoyang), a CSI Cells és a CSI Solar Power tekintetben visszavonta a kötelezettségvállalás elfogadását.[12]

III. A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

18. 2014. február 28-án a Canadian Solar a vitatott rendelet megsemmisítése iránt keresetet indított.

19. A Törvényszék a megtámadott ítélettel a hat jogalapot és a keresetet elutasította.

20. Közelebbről,[13] a Törvényszék elutasította az ötödik jogalapot, amellyel a Canadian Solar arra hivatkozott, hogy a Bizottság megsértette az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontját, amelynek értelmében a piacgazdasági elbánásra vonatkozó döntést a vizsgálat megkezdésétől számított három hónapon belül meg kell hozni. Az 1168/2012 rendeletet – amely az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontját akként módosította, hogy a három hónapos határidőt nyolc hónapra terjesztette ki – ugyanis 2012. december 15-től kezdődően valamennyi folyamatban lévő vizsgálatra alkalmazni kell. Ennélfogva az 1168/2012 rendelet a Bizottságnak a Canadian Solar piacgazdasági elbánás iránti kérelmét elutasító 2013. június 3-i határozatára is vonatkozott. A három hónapos határidő betartásának Bizottság általi elmulasztása révén nem alakult ki olyan véglegesen megszerzett jogi helyzet, amely kizárta volna az 1168/2012 rendelet alkalmazását. A Törvényszék álláspontja szerint e mulasztás eredményeként a vitatott rendelet sem vált automatikusan jogellenessé.

21. A Törvényszék elutasította a hatodik jogalapot is, jelesül azt, amelynek értelmében az intézmények megsértették az alaprendelet 3. cikkét azzal, hogy a dömpingelt behozatallal okozott kárt és az egyéb ismert tényezők által okozott kárt külön nem értékelték, és ebből következően megsértették az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdését azzal, hogy a dömpingellenes vámot olyan mértékben állapították meg, hogy az az egyéb ismert tényezők által okozott kárt is ellensúlyozza. A Törvényszék emlékeztetett arra, hogy az alaprendelet 3. cikke (6) és (7) bekezdésének erejénél fogva az intézményeknek először is meg kell vizsgálniuk, hogy az uniós gazdasági ágazatot ért kár a dömpingelt behozatalból ered-e (betudhatósági elemzés), másodszor pedig azt, hogy a dömpingelt behozatalon

11 A Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatalára vonatkozó dömpingellenes és szubvencióellenes eljárásokkal kapcsolatban a végleges intézkedések alkalmazási időszaka tekintetében felajánlott kötelezettségvállalás elfogadásának megerősítéséről szóló, 2013. december 4-i 2013/707/EU határozat (HL 2013. L 325., 214. o.; helyesbítés: HL 2014. L 104., 82. o.).

12 A 2013/707/EU végrehajtási határozattal elfogadott kötelezettségvállalások elfogadásának három exportáló gyártó tekintetében történő visszavonásáról szóló 2015. június 4-i rendelet (HL 2015. L 139., 30. o.).

13 A Bíróság kérésének megfelelően a harmadik és negyedik fellebbezési jogalap (lásd az alábbi 29. pontot) vizsgálatára szorítkozom; ezek a fellebbezési jogalapok a Törvényszék előtt felhozott ötödik és hatodik jogalap Törvényszék általi értékelésének kifogásolására vonatkoznak. Ennélfogva az első négy jogalap Törvényszék általi értékelését nem foglalom össze.

kívüli egyéb ismert tényezők az uniós gazdasági ágazatot ért kár és a dömpingelt behozatal közötti okozati összefüggést nem szakítják-e meg (be nem tudhatósági elemzés). Ebből az következik, hogy a Tanácsnak és a Bizottságnak (a továbbiakban: intézmények) a dömpingellenes vám összegének meghatározásánál figyelembe kell venniük a betudhatósági és a be nem tudhatósági elemzések keretében tett saját megállapításaikat. Ellenkező esetben ugyanis fennállna annak kockázata, hogy a vám a dömpingelt behozatalon kívüli egyéb tényezők káros hatásait hárítja el. A jelen ügyben az intézmények az uniós gazdasági ágazatot ért kárban közreható egyéb ismert tényezők hatását szabályszerűen értékelték. Az intézmények helytálló módon állapították meg, hogy e hatás jelentéktelen, ebből adódóan pedig az uniós gazdasági ágazatot ért kár és a dömpingelt behozatal közötti okozati összefüggést nem szakította meg. Ennélfogva a dömpingellenes vám összegét helyesen határozták meg.

IV. A Bíróság előtt eljárás és a felek kérelmei

22. E fellebbezéssel a Canadian Solar azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és a fellebbezőre vonatkozó részében semmisítse meg a vitatott rendeletet vagy utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé. Emellett a Canadian Solar azt kéri, hogy a Bíróság kötelezze a Tanácsot mind az elsőfokú eljárásban, mind pedig a fellebbezési eljárásban a fellebbezőnél felmerülő és a saját költségeinek viselésére vagy – az ügy Törvényszék elé történő visszautalása esetén – az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás költségeiről ne határozzon, hanem azok viseléséről a Törvényszék rendelkezzen jogerős ítéletében. Végül a Canadian Solar azt kéri, hogy a Bíróság a fellebbezési eljárásban részt vevő minden más felet kötelezzen a saját költségeinek viselésére.

23. A Tanács azt kéri a Bíróságtól, hogy utasítsa el a fellebbezést és kötelezze a Canadian Solart a fellebbezés, valamint a Törvényszék előtti eljárás költségeinek viselésére.

24. A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést és kötelezze a Canadian Solart a költségek viselésére.

25. A Bizottság csatlakozó fellebbezést terjesztett elő. Azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet és állapítsa meg az első fokon előterjesztett kereset elfogadhatatlanságát, másodlagosan annak okafogyottságát, harmadlagosan pedig annak megalapozatlanságát és vonja vissza az okozati összefüggés hatodik jogalapon alapuló, a megtámadott ítéletben szereplő értelmezését. Emellett a Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság kötelezze a Canadian Solart a költségek viselésére.

26. A Canadian Solar azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a csatlakozó fellebbezést. Emellett azt kéri, hogy a Bíróság kötelezze a Bizottságot mind az elsőfokú eljárásban, mind pedig a fellebbezési eljárásban a Canadian Solarnál felmerült és a saját költségeinek viselésére, valamint a Tanácsot is kötelezze a saját költségeinek viselésére.

27. A Tanács azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet és állapítsa meg az első fokon előterjesztett kereset elfogadhatatlanságát, másodlagosan annak okafogyottságát, harmadlagosan pedig annak megalapozatlanságát és vonja vissza az okozati összefüggés hatodik jogalapon alapuló, a megtámadott ítéletben szereplő értelmezését. Emellett a Tanács azt kéri, hogy a Bíróság kötelezze a Canadian Solart a költségek viselésére.

28. A 2018. június 20-i tárgyaláson a Canadian Solar, a Tanács és a Bizottság szóbeli észrevételt terjesztett elő.

V. A fellebbezési jogalapok értékelése

29. A Canadian Solar négy fellebbezési jogalapra hivatkozik. A Bíróság kérésének megfelelően a jelen indítvány keretében a harmadik és a negyedik fellebbezési jogalap vizsgálatára szorítkozom.

30. A Canadian Solar a harmadik fellebbezési jogalapjával előadja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításakor, hogy az 1168/2012 rendelet hatálya kiterjed a szóban forgó vizsgálatra, és hogy a piacgazdasági elbánásra vonatkozó döntés intézmények általi elmulasztása nem teszi jogellenessé a vitatott rendeletet. A Canadian Solar a negyedik fellebbezési jogalapja keretében azzal érvel, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor lehetővé tette az intézmények számára, hogy a dömpingellenes vámot olyan mértékben határozzák meg, amely a dömpingelt behozatallal okozott kár mellett az egyéb ismert tényezők által okozott kárt is ellensúlyozza, továbbá amikor az említett egyéb tényezők hatását illetően a bizonyítási terhet indokolatlanul megfordította.

A. A harmadik fellebbezési jogalap

1. A felek érvei

31. A Canadian Solar a harmadik fellebbezési jogalappal vitatja a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 152–154., 157. és 159–170. pontjában szereplő megállapításait.

32. E fellebbezési jogalap két részre oszlik.

33. A Canadian Solar a harmadik fellebbezési jogalap első részében azzal érvel, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az 1168/2012 rendelet alkalmazandó. E tekintetben a Canadian Solar először is azzal érvel, hogy az 1168/2012 rendelet 2012. december 15-én lépett hatályba, vagyis azt *követően*, hogy az alaprendelet eredeti változatának 2. cikke (7) bekezdésének c) pontja értelmében a piacgazdasági elbánásra vonatkozó döntés meghozatalára irányadó három hónapos határidő 2012. december 12-én lejárt. Másodszor, főszabály szerint az anyagi jogi szabályok nem alkalmazandók a hatálybalépésük előtt kialakult jogi helyzetekre. A fent említett három hónapos határidő lejártával véglegesen megszerzett jogi helyzet alakult ki, következésképpen az 1168/2012 rendelet – mivel anyagi jogi szabályozást tartalmaz – nem alkalmazandó. Harmadszor, nem minősül *contra legem* értelmezésnek az, hogy az 1168/2012 rendelet a folyamatban levő vizsgálatokra kizárólag akkor alkalmazható, ha a három hónapos határidő 2012. december 15. előtt nem járt le. A Canadian Solar – arra az esetre, ha az ilyen értelmezést *contra legem* értelmezésnek kell tekinteni – előadja, hogy az 1168/2012 rendelet 2. cikke a fellebbezőre vonatkozó részében érvénytelen, vagy hogy az a fellebbező jogi helyzetére érvényesen nem alkalmazható, mivel a jogbiztonság és a visszaható hatály tilalmának elvét sérti.

34. A Canadian Solar a harmadik fellebbezési jogalap második részében előadja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a piacgazdasági elbánásra vonatkozó döntés meghozatalának elmulasztása a vitatott rendeletet nem teszi jogellenessé. Mivel az 1168/2012 rendelet nem volt alkalmazandó, a Bizottság köteles lett volna a Canadian Solar piacgazdasági elbánás iránti kérelméről döntést hozni. E döntés meghozatalának Bizottság általi elmulasztása a vitatott rendeletet jogellenessé tette, és e mulasztást a Canadian Solar nem támadhatja meg.

35. A Tanács előadja, hogy a harmadik fellebbezési jogalap első része elfogadhatatlan és mindenesetre megalapozatlan. Először is elfogadhatatlan a fellebbező azon érve, amely szerint az 1168/2012 rendelet nem volt alkalmazandó, mert az alaprendelet eredeti változata 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában előírt három hónapos határidő az 1168/2012 rendelet hatálybalépése előtt lejárt, mivel az pusztán a Törvényszék előtt felhozott érv megismétlése. Ez az érv mindenesetre megalapozatlan, mivel az 1168/2012 rendelet 2. cikke kifejezetten akként rendelkezik, hogy a rendeletet 2012. december 15-től

kezdődően valamennyi folyamatban lévő vizsgálatra alkalmazni kell, és a dömpingellenes vizsgálat 2012. december 15-én még folyamatban volt. Másodszor, megalapozatlan a fellebbező azon érve, amely szerint a fent említett három hónapos időszak lejártával véglegesen megszerzett jogi helyzet alakult ki. Az ítélkezési gyakorlat értelmében ugyanis, amennyiben a Bizottság a piacgazdasági elbánásra vonatkozó döntést az említett időszakon belül meghozta volna, azt a vizsgálat későbbi szakaszában meg lehetett volna változtatni. Harmadszor, a fellebbező azon érve, hogy az 1168/2012 rendelet 2. cikke érvénytelen, elfogadhatatlan amiatt, hogy a fellebbező az említett rendelet 2. cikkével szemben a Törvényszék előtt nem hozott fel az EUMSZ 277. cikken alapuló jogellenességi kifogást.

36. Ami a harmadik fellebbezési jogalap második részét illeti, a Tanács annak megalapozatlanságára hivatkozik. A piacgazdasági elbánásra vonatkozó döntések meghozatalukat követően megváltoztathatók. Ezenfelül a jelen kereset egyértelmű bizonyítéka annak, hogy a piacgazdasági elbánásra vonatkozó döntéssel kapcsolatos mulasztás megtámadható.

37. A Bizottság előadja, hogy a harmadik fellebbezési jogalap első része elfogadhatatlan és mindenesetre megalapozatlan. Először is, elfogadhatatlan a fellebbező azon érve, amely szerint az 1168/2012 rendelet nem volt alkalmazandó, mivel az alaprendelet eredeti változata 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában előírt három hónapos határidő az 1168/2012 rendelet hatálybalépését megelőzően lejárt, mert a fellebbező egyszerűen a Törvényszék előtt már felhozott kérdés ismételt előterjesztésére tesz kísérletet. Ez az érv mindenesetre megalapozatlan, mivel az 1168/2012 rendelet 2. cikke rögzíti, hogy a rendeletet valamennyi folyamatban lévő vizsgálatra alkalmazni kell attól függetlenül, hogy a három hónapos határidő a rendelet hatálybalépését megelőzően lejárt-e. Másodszor, elfogadhatatlan a fellebbező azon érve, hogy jogi helyzete a három hónapos határidő lejártával véglegesen megszerzetté vált, mivel pusztán a Törvényszék elé terjesztett kérdést ismétli meg. Ez az érv mindenesetre megalapozatlan, mivel a három hónapos határidő lejártával új jogok nem keletkeztek. Harmadszor, a fellebbező azon érve, amely szerint az 1168/2012 rendelet 2. cikke érvénytelen, elfogadhatatlan amiatt, hogy ez egy új jogalap, mivel a Canadian Solar az 1168/2012 rendelet 2. cikkével szemben a Törvényszék előtt nem hozott fel az EUMSZ 277. cikken alapuló jogellenességi kifogást. Ez az érv mindenesetre megalapozatlan. Az 1168/2012 rendelet azonnal alkalmazandó volt, mivel a három hónapos határidő lejártával nem alakult ki véglegesen megszerzett jogi helyzet.

38. A Bizottság előadja, hogy a harmadik fellebbezési jogalap második része megalapozatlan. Először is, a piacgazdasági elbánásra vonatkozó döntés meghozatalának Bizottság általi elmulasztása a vitatott rendeletet nem tette jogellenessé, mivel a fellebbező jogi helyzetére az 1168/2012 rendelet vonatkozott, ennélfogva a Bizottságnak piacgazdasági elbánásra vonatkozó döntést nem kellett hoznia. Másodszor, a Canadian Solar megtámadhatta a piacgazdasági elbánásra vonatkozó döntés meghozatalának Bizottság általi elmulasztását, mivel előterjesztette a jelen keresetet.

39. A Canadian Solar válaszában előadja, hogy elfogadható az 1168/2012 rendelet 2. cikkének érvénytelenségére vonatkozó kifogás. Ezt a kifogást ugyanis már korábban felhozták és azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 154–170. pontjában már megvizsgálta. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint nem számít, hogy e kifogást formailag nem jogellenességi kifogásként hozták fel.

2. Értékelés

40. A Canadian Solar a harmadik fellebbezési jogalapjával akként érvel, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az 1168/2012 rendelet alkalmazandó. A Canadian Solar a harmadik fellebbezési jogalapjának második részével előadja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot amikor megállapította, hogy a piacgazdasági elbánásra vonatkozó döntés meghozatalának az intézmények általi elmulasztása nem teszi jogellenessé a vitatott rendeletet.

a) Az elfogadhatóságról

41. A Tanács előadja, hogy a harmadik fellebbezési jogalap első része részben elfogadhatatlan. A Bizottság azzal érvel, hogy a harmadik fellebbezési jogalap első része teljes egészében elfogadhatatlan.[14]

42. Először is, mind a Tanács, mind pedig a Bizottság vitatja, hogy elfogadható lenne a fellebbező azon érve, amely szerint az 1168/2012 rendelet nem alkalmazandó, mivel az alaprendelet eredeti változata 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában előírt három hónapos határidő az 1168/2012 rendelet hatálybalépése előtt lejárt. A Tanács és a Bizottság álláspontja szerint ez abból adódik, hogy ezzel az érvvel a fellebbező pusztán megerősíti a Törvényszék előtt általa felhozott érvet.

43. Álláspontom szerint az említett elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani. A Canadian Solar ezzel az érvvel az 1168/2012 rendelet 2. cikkében foglalt átmeneti szabály Törvényszék általi alkalmazását kérdőjelezi meg. A Canadian Solar ebből a célból rámutatott arra, hogy álláspontja szerint különösen a megtámadott ítélet 152. pontja tartalmaz téves jogalkalmazást. A Törvényszék a megtámadott ítélet 152. pontjában megállapította, hogy az 1168/2012 rendelet alkalmazandó volt, mivel „nem ír elő kivételt az olyan folyamatban lévő vizsgálatokra vonatkozóan, amelyek tekintetében az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának második alpontja értelmében a piacgazdasági elbánás megadásáról való döntés meghozatalára rendelkezésre álló határidő már lejárt”. Ennélfogva a Canadian Solar nem pusztán a Törvényszék elé terjesztett kérelmének újbóli vizsgálatát kéri.[15]

44. Másodszor, a Bizottság azzal érvel, hogy elfogadhatatlan a fellebbező azon érve, hogy a fent említett három hónapos határidő lejártát követően jogi helyzete véglegesen megszerzetté vált, mivel pusztán megismétli a Törvényszék előtt felhozott érvet.

45. Álláspontom szerint az említett elfogadhatatlansági kifogást is el kell utasítani. A Canadian Solar ezzel az érvvel kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 157. pontjában az új szabályok azonnali alkalmazására vonatkozó ítélkezési gyakorlatot veszi alapul. Az ítélkezési gyakorlat értelmében az eljárási szabályokkal ellentétben az anyagi jogi szabályok a hatálybalépésük előtt fennállt helyzetekre nem alkalmazhatók. A Canadian Solar azzal érvvel, hogy a piacgazdasági elbánásra vonatkozó döntés meghozatalának a Bizottságot terhelő kötelezettsége anyagi jogi szabály. A fellebbező ezért kifogásolja a Törvényszék megtámadott ítélet 159–162. pontjában szereplő megállapítását, amely szerint a fent említett három hónapos határidő lejártával e tekintetben nem alakul ki véglegesen megszerzett jogi helyzet. Következésképpen a Canadian Solar nem pusztán a Törvényszék elé terjesztett kérelmének újbóli vizsgálatát kéri.

46. Harmadszor, a Tanács és a Bizottság vitatja, hogy elfogadható lenne a fellebbező azon érve, amelynek értelmében az 1168/2012 rendelet 2. cikke a Canadian Solarra vonatkozó részében érvénytelen. A fellebbező az 1168/2012 rendelet 2. cikkének jogellenességére vonatkozó kifogást a Törvényszék előtt nem hozott fel. Következésképpen ezt az érvet új érvként kifogásolják, és az – e minőségében – elfogadhatatlan.

47. Álláspontom szerint ezt az elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani.

48. Igaz, hogy a Canadian Solar a Törvényszék előtt kifejezetten nem hivatkozott az EUMSZ 277. cikkre.[16]

14 A harmadik fellebbezési jogalap második részének elfogadhatóságát nem vitatja.

15 2017. január 19-i Bizottság kontra Total és Elf Aquitaine ítélet, C-351/15 P, EU:C:2017:27, 30–34. pont; 2017. november 9-i SolarWorld kontra Tanács ítélet, C-204/16 P, EU:C:2017:838, 23. és 24. pont.

16 A Canadian Solar a Bíróság elé terjesztett fellebbezésében sem hivatkozott kifejezetten az EUMSZ 277. cikkre.

49. A Canadian Solar ugyanakkor a Törvényszékhez benyújtott keresetében azzal érvelt, hogy „vizsgálat alá vont érdekelt felek bizalomvédelmét sértené az [1168/2012 rendelet] olyan értelmezése, hogy az vonatkozik azokra a folyamatban levő vizsgálatokra, amelyek keretében az érintett felek jogosultak arra, hogy a piacgazdasági elbánás iránti kérelmüket három hónapon belül elbírálják”. A jogellenességi kifogást tehát a Törvényszék elé terjesztett kereset hallgatólagosan, azonban egyértelműen tartalmazta. Következésképpen el kell utasítani azt az elfogadhatatlansági kifogást, amely a jogellenességi kifogás állítólagos újszerűségén alapul. [17]

50. Emellett megjegyzem, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 154. és 167. pontjában foglalt megállapítása szerint „még ha [az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának állítólagos megsértésére vonatkozó ötödik jogalapot] akként is kellene értelmezni, hogy a felperesek az 1168/2012 rendelet jogellenességére hivatkoznak”, ezt a jogalapot akkor is el kellene utasítani, mivel a jogbiztonság elve kizárólag az új szabály hatálybalépését megelőzően kialakult jogi helyzetekre vonatkozik, ez azonban a fellebbező helyzetére nem vonatkozik. Az ítélkezési gyakorlat értelmében valamely fellebbező olyan fellebbezést terjeszthet elő, amelyben magából a megtámadott ítéletből eredő és ezen ítélet jogi megalapozottságának kifogásolását célzó jogalapokra attól függetlenül hivatkozhat, hogy e jogalapokat a Törvényszék előtt felvetette-e. [18]

51. Következésképpen úgy vélem, hogy a harmadik fellebbezési jogalap első része elfogadható.

b) Az ügy érdeméről

1) Bevezetés

52. Elöljáróban rámutatok arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja értelmében a nem piacgazdasággal rendelkező országból származó gyártók piacgazdasági elbánásban (a továbbiakban: piacgazdasági elbánás) részesülhetnek. Ilyen esetben a rendes értéket a piacgazdasággal rendelkező országokra alkalmazandó szabályoknak megfelelően kell meghatározni. A rendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja értelmében a piacgazdasági elbánásban nem részesülő, azonos eljárás hatálya alá eső gyártók esetétől eltérően a rendes értéket nem a hasonló, piacgazdasággal rendelkező harmadik ország ára alapján kell megállapítani. [19]

53. A fenti 2. pontban foglaltaknak megfelelően az 1168/2012 rendelet az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontját akként módosította, hogy a piacgazdasági elbánásról „rendes esetben a vizsgálat megkezdésétől számított hét hónapon belül, de minden esetben legkésőbb nyolc hónapon belül” döntést kell hozni. Az alaprendelet eredeti változata 2. cikke (7) bekezdésének c) pontja alapján a piacgazdasági elbánásról a vizsgálat megkezdésétől számított három hónapon belül döntést kell hozni.

17 2017. február 16-i Antrax kontra EUIPO – Vasco Group (Fűtőberendezésekhez szolgáló termoszifonok), T-828/14 és T-829/14, EU:T:2017:87, 30. pont; 2017. október 5-i Mabrouk kontra Tanács ítélet, T-175/15, EU:T:2017:694, 126. pont; 2017. december 14-i Campo és társai kontra EEAS ítélet, T-577/16, nem tették közzé, EU:T:2017:909, 26. pont.

18 2007. november 29-i Stadtwerke Schwäbisch Hall és társai kontra Bizottság ítélet, C-176/06 P, nem tették közzé, EU:C:2007:730, 17. pont; 2016. június 16-i Evonik Degussa és AlzChem kontra Bizottság ítélet, C-155/14 P, EU:C:2016:446, 55. pont; 2018. február 28-i Bizottság kontra Xinyi PV Products (Anhui) Holdings ítélet, C-301/16 P, EU:C:2018:132, 90. pont.

19 A nem piacgazdasággal rendelkező országból származó gyártók egyedi elbánásban is részesülhetnek és az alaprendelet 9. cikke (5) bekezdésének második albekezdése értelmében a tőlük származó importra egyéni dömpingellenes vám alkalmazható.

54. Ezenfelül az 1168/2012 rendelet korlátozta a piacgazdasági elbánásra vonatkozó döntés meghozatalának az intézményeket terhelő kötelezettségét. Amennyiben a Bizottság az alaprendelet 17. cikkével összhangban úgy határoz, hogy vizsgálatát a gazdasági szereplők reprezentatív mintájára korlátozza,[20] az intézmények kizárólag akkor kötelesek piacgazdasági elbánásra vonatkozó döntést hozni, ha a piacgazdasági elbánás iránti kérelmet a mintában szereplő gyártó, vagy olyan gyártó terjesztette elő, amellyel szemben az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdésével összhangban egyéni dömpingkülönbözetet kell kiszámítani. Az alaprendelet eredeti változata 2. cikkének (7) bekezdése értelmében a piacgazdasági elbánásra vonatkozó döntés meghozatalának az intézményeket terhelő kötelezettsége nem volt korlátozva.

55. Ezenfelül rámutatok arra, hogy az alaprendelet eredeti változata 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában előírt három hónapos határidő „nem [bizonyult] betarthatónak a gyakorlatban, különösen azon eljárásokban, ahol […] mintavétel alkalmazására kerül sor”[21] és annak a Bizottság a gyakorlatban nem mindig felelt meg.[22] Ez a helyzet arra késztette a Bizottságot, hogy 2011-ben a határidő hat hónapra történő meghosszabbítását javasolja.[23] A három hónapos határidőt azonban csak a Bíróság Brosmann ítéletét[24] követően hosszabbították meg. A Bíróság ebben az ítéletben megállapította, hogy az intézményeknek mintavétel alkalmazása esetén a mintában nem szereplő gazdasági szereplők által benyújtott összes, piacgazdasági elbánás iránti kérelmet a vizsgálat kezdetétől számított három hónapos határidőn belül meg kell vizsgálniuk.[25] Mivel az ítélet „aránytalanul nagy adminisztratív terhet [rótt]” a Bizottságra,[26] a jogalkotó helyénvalónak látta a piacgazdasági elbánásra vonatkozó döntés meghozatalának határidejét nyolc hónapra meghosszabbítani, ily módon pedig szembement a Brosmann ítélet megállapításaival (ezen okból kifolyólag az 1168/2012 rendeletet „Brosmann ítéletbe ütköző módosításnak” tekintik).[27]

56. A jelen ügyben a Canadian Solar 2012. szeptember 6-án piacgazdasági elbánás iránti kérelmet terjesztett elő. A Bizottság arról tájékoztatta 2013. január 3-án – vagyis azt követően, hogy i. a fenti 53. pontban említett három hónapos határidő 2012. december 6-án lejárt, és ii. az 1168/2012 rendelet 2012. december 15-én hatályba lépett –, hogy a kérelmét nem bírálja el. A Canadian Solar nem szerepelt a mintában. A Canadian Solar az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdésében meghatározott kedvezményben sem részesült.

2) A harmadik fellebbezési jogalap első részéről

57. A Canadian Solar a harmadik fellebbezési jogalap első részével előadja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az 1168/2012 rendelet alkalmazandó.

58. Úgy vélem, hogy az 1168/2012 rendelet alkalmazandó arra a vizsgálatra, amely a vitatott rendelet elfogadását eredményezte.

20 Az alaprendelet 9. cikke (6) bekezdésének első mondata szerint a 17. cikknek megfelelően jelentkező, de a vizsgálati körbe nem tartozó gyártókkal szemben a mintában szereplő gyártókra nézve megállapított dömpingkülönbözet súlyozott átlagát meghaladó dömpingellenes vám nem alkalmazható. A mintában nem szereplő gyártók azonban kérhetik velük szemben egyéni dömpingkülönbözetnek az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése szerinti kiszámítását; ebben az esetben az alaprendelet 9. cikke (6) bekezdésének utolsó mondatával összhangban a tőlük származó importra egyéni dömpingellenes vámot kell alkalmazni.

21 Lásd az 1168/2012 rendelet (6) preambulumbekezdését.

22 Lásd: Graafsma, F., és Vermulst, E., „The EU's' Anti-Brosmann Amendment”: Back to the Future – Part II', *Global Trade and Customs Journal*, 8. kötet (2013), 6. kiadás, 150. o.

23 Lásd a közös kereskedelempolitikára vonatkozó egyes rendeletek bizonyos intézkedések elfogadási eljárásai tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre vonatkozó, 2011. március 7-i bizottsági javaslat (COM(2011) 82 végleges) melléklete 24. részének 1. pontját.

24 2012. február 2-i Brosmann Footwear (HK) és társai kontra Tanács ítélet, C-249/10 P, EU:C:2012:53.

25 2012. február 2-i Brosmann Footwear (HK) és társai kontra Tanács ítélet, C-249/10 P, EU:C:2012:53, 36. és 39. pont.

26 Lásd az 1168/2012 rendelet (2) preambulumbekezdését.

27 Lásd a fenti 22. lábjegyzetet.

59. Először is, az 1168/2012 rendelet 2. cikke rögzíti, hogy a rendeletet „2012. december 15-től kezdődően […] valamennyi *folyamatban lévő* vizsgálatra” alkalmazni kell.[28]

60. A dömpingellenes vizsgálatok az alaprendelet 5. cikkének (10) bekezdése értelmében az eljárás megindításáról szóló értesítés közzétételével kezdődnek. Az alaprendelet 5. cikke alapján megindított vizsgálatok az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdése alapján végleges intézkedések elfogadásával,[29] vagy az alaprendelet 9. cikkének (2) bekezdése alapján az eljárás intézkedések elfogadása nélkül történő megszüntetéséről szóló döntéssel zárulnak.[30] Következésképpen valamely vizsgálatot az alaprendelet 9. cikkének (2) bekezdése szerinti végleges intézkedések vagy döntés elfogadásáig az 1168/2012 rendelet 2. cikke értelmében „folyamatban lévőnek” kell tekinteni.

61. A jelen ügyben a vizsgálat 2012. szeptember 6-án az eljárás megindításáról szóló értesítés közzétételével kezdődött és a vitatott rendelet 2013. december 2-án történt elfogadásával fejeződött be. Következésképpen a vizsgálat még „folyamatban volt”, amikor az 1168/2012 rendelet 2012. december 15-én hatályba lépett.

62. Annak eldöntése, hogy valamely nem piacgazdasággal rendelkező országban egy adott gyártó piacgazdasági feltételek alapján működik-e, tehát piacgazdasági elbánásban kell részesíteni, pusztán egyetlen lépése a vizsgálatnak, amely annak igazolására irányul, hogy a dömpingellenes vám alkalmazásának feltételei teljesülnek-e, vagyis fennáll-e a dömping és az abból eredő kár, és az unió érdeke beavatkozást kíván-e meg. A piacgazdasági elbánásra vonatkozó döntés meghozatalát vagy e döntés meghozatalára rendelkezésre álló határidő lejártát követően a vizsgálat a hatálya alá vont valamennyi gazdasági szereplő – köztük a piacgazdasági elbánás iránti kérelmet előterjesztő gyártó – tekintetében folytatódik (mivel a rendes értéket, valamint a dömpingellenes vám alkalmazásának egyéb feltételeit még meg kell állapítani). Ennélfogva lényegtelen, hogy az alaprendelet eredeti változata 2. cikke (7) bekezdésének c) pontja értelmében a piacgazdasági elbánásra vonatkozó döntés meghozatalára rendelkezésre álló határidő 2012. december 6-án, vagyis az 1168/2012 rendelet 2012. december 5-i hatálybalépését megelőzően lejárt. Az számít, hogy az 1168/2012 rendelet a vitatott rendelet elfogadását megelőzően hatályba lépett.

63. Másodszor, az 1168/2012 rendelet 2. cikke szerint a rendeletet „*valamennyi* folyamatban lévő vizsgálatra”[31] alkalmazni kell. A rendelet nem tesz különbséget aszerint, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának eredeti változata alapján a piacgazdasági elbánásra vonatkozó döntésre rendelkezésre álló három hónapos határidő már lejárt-e.

64. Harmadszor, nem fogadható el a fellebbező azon érve, amely szerint az 1168/2012 rendelet anyagi jogi szabályozás és – mint ilyen – nem vonatkozik a hatálybalépése előtt kialakult jogi helyzetekre, például a Canadian Solar jogi helyzetére.

65. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis főszabály szerint a jogbiztonság elvével ellentétes lenne, ha valamely uniós jogi aktus időbeli alkalmazásának kezdő időpontját korábbi időpontban határoznák meg, mint annak kihirdetési időpontja. Kivételt képez ez alól, ha kivételesen az elérendő cél ezt megköveteli és az érdekeltek jogos bizalmát megfelelően tiszteletben tartják.[32] Ennélfogva, bár az új jogszabály nem vonatkozik a korábbi törvény hatálya alatt keletkezett és véglegesen megszerzett

28 Kiemelés tőlem.

29 Lásd az alaprendelet (18) preambulumbekezdését, amely szerint „[…] [a]z intézkedések foganatosítása esetén szükséges rendelkezni a vizsgálatok *megszüntetéséről* […]”, és az alaprendelet 8. cikkének (5) bekezdését, amely szerint „ha a konzultációt követően a kötelezettségvállalások elfogadásra kerülnek és a tanácsadó bizottság nem emel kifogást, a vizsgálatot *megszüntetik*” (kiemelés tőlem).

30 Az alaprendelet 9. cikkének (2) bekezdése szerint „ha – konzultációt követően – nincs szükség védintézkedésekre és a tanácsadó bizottság nem emel kifogást, a vizsgálatot vagy az eljárást *meg* kell *szüntetni*” (kiemelés tőlem).

31 Kiemelés tőlem.

32 2010. december 22-i Bayerischer Brauerbund ítélet, C-120/08, EU:C:2010:798, 40. pont.

jogi helyzetekre, azt alkalmazni kell az ilyen helyzetek jövőbeli hatásaira, valamint az új jogi helyzetekre.[33] Ez csak akkor nem igaz – a jogi aktusok visszaható hatályának a tilalmára vonatkozó elv sérelme nélkül –, ha az új szabályhoz olyan különleges rendelkezések kapcsolódnak, amelyek a szabály időbeli alkalmazásának feltételeit külön meghatározzák.[34]

66. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint továbbá az eljárási szabályokat általában a hatálybalépésükkor folyamatban lévő jogvitákra is alkalmazni kell,[35] ezzel szemben az uniós jogi anyagi jogi szabályokat a jogbiztonság és a jogos bizalom elvének tiszteletben tartása érdekében rendszerint úgy értelmezik, hogy azok a hatálybalépésüket megelőzően keletkezett jogviszonyokra csak annyiban vonatkoznak, amennyiben azok szövegéből, céljából és rendszertani elhelyezkedéséből az ilyen értelmezés világosan következik.[36]

67. Először is, számomra úgy tűnik, hogy az 1168/2012 rendelet 1. cikke (1) bekezdésének a) pontja – amely a piacgazdasági elbánásra vonatkozó döntés meghozatalának határidejét három hónapról nyolc hónapra terjeszti ki – eljárási szabály. Ez a rendelkezés ugyanis a gyártók piacgazdasági elbánás kérelmezéséhez való jogára vagy a piacgazdasági elbánás megszerzésének feltételeire nem hat ki. Ennélfogva álláspontom szerint az 1168/2012 rendelet 1. cikke (1) bekezdésének a) pontja olyan jogi helyzetekre alkalmazandó, amelyek a rendelet 2012. december 15-i hatálybalépésekor még nem váltak véglegesen megszerzettekké.

68. Meg kell tehát állapítani, hogy a jelen ügyben a Canadian Solar helyzete az 1168/2012 rendelet hatálybalépését megelőzően már létezett-e (szemben az olyan helyzettel, amely 2012. december 15-én még átmeneti volt).

69. Az új jogszabály hatálybalépésének időpontjánál „korábban megszerzett” jogi helyzetre tartalmaz példát a Varec ítélet.[37] A Bíróság ebben az ítéletben megállapította, hogy az ajánlattevőnek az ajánlatban szereplő bizalmas információ védelméhez való joga akkor „keletkezett”, amikor a közbeszerzési eljárásban benyújtotta ajánlatát. Következésképpen az ajánlat benyújtását követően hatályba lépett 2004/18/EK irányelv[38] nem volt alkalmazandó.[39]

33 1986. július 10-i Licata kontra ESC ítélet, 270/84, EU:C:1986:304, 31. pont; 2010. július 6-i Monsanto Technology ítélet, C-428/08, EU:C:2010:402, 66. pont.

34 2002. január 29-i Pokrzeptowicz-Meyer ítélet, C-162/00, EU:C:2002:57, 49. és 50. pont; 2013. november 7-i Gemeinde Altrip és társai ítélet, C-72/12, EU:C:2013:712, 22. pont; 2015. március 26-i Bizottság kontra Moravia Gas Storage ítélet, C-596/13 P, EU:C:2015:203, 32. pont.

35 2008. február 14-i Varec ítélet, C-450/06, EU:C:2008:91, 27. pont; 2010. július 8-i Bizottság kontra Olaszország ítélet, C-334/08, EU:C:2010:414, 60. pont; 2011. március 29-i ThyssenKrupp Nirosta kontra Bizottság ítélet, C-352/09 P, EU:C:2011:191, 88. pont; 2012. december 11-i Bizottság kontra Spanyolország ítélet, C-610/10, EU:C:2012:781, 45. pont; 2017. szeptember 1-jei Feralpi kontra Bizottság ítélet, C-85/15 P, EU:C:2017:709, 27. pont.

36 2002. január 29-i Pokrzeptowicz-Meyer ítélet, C-162/00, EU:C:2002:57, 49. pont; 2008. december 11-i Bizottság kontra Freistaat Sachsen ítélet, C-334/07 P, EU:C:2008:709, 44. pont; 2010. december 16-i Stichting Natuur en Milieu és társai ítélet, C-266/09, EU:C:2010:779, 32. pont; 2012. február 14-i of Toshiba Corporation és társai ítélet, C-17/10, EU:C:2012:72, 51. pont; 2015. március 26-i Bizottság kontra Moravia Gas Storage ítélet, C-596/13 P, EU:C:2015:203, 33. pont; 2015. október 6-i Bizottság kontra Andersen ítélet, C-303/13 P, EU:C:2015:647, 50. pont.

37 2008. február 14-i, C-450/06, EU:C:2008:91.

38 Az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2004. L 134., 114. o.; magyar nyelvű különkiadás: 6. fejezet, 7. kötet, 132. o.; helyesbítés: HL 2014. L 339., 14. o.).

39 2008. február 14-i Varec ítélet, C-450/06, EU:C:2008:91, 29. pont. Lásd még: Sharpston főtanácsnok Varec ügyre vonatkozó indítványa, C-450/06, EU:C:2007:643, 31. pont.

70. Az új jogszabály hatálybalépésekor még átmeneti jellegű jogi helyzetre tartalmaz példát a Bíróság Pokrzeptowicz-Meyer ítélete.[40] Nem tekinthető korábban megszerzett jogi helyzetnek az új szabály hatálybalépésének napját megelőzően kötött, határozott idejű munkaszerződés, ha a foglalkoztatás időtartama az új szabály hatálybalépését követően jár le. Ugyanis „valamely határozott idejű munkaszerződés megkötése esetén e szerződés joghatásai az aláírásának napján nem merülnek ki, hanem a szerződés a teljes időtartama alatt továbbra is rendszeresen joghatásokat vált ki.”[41] Következésképpen az új szabályt kellett alkalmazni.

71. Az új jogszabály hatálybalépésekor még átmeneti jellegű jogi helyzetre további példát tartalmaz a Moravia Gas Storage ítélet.[42] A 2003/55/EK irányelv/[43] és a 2003/55 irányelvet hatályon kívül helyező 2009/73/EK irányelv[44] alapján a jelentősebb új gázipari infrastruktúrák kérelem alapján mentesülhetnek a hozzáférés harmadik személyeknek történő biztosításának kötelezettsége alól. A mentességet az illetékes nemzeti hatóság adja meg és erről értesíti a Bizottságot, amely felszólíthatja az érintett tagállamot a mentességet megadó határozat módosítására vagy visszavonására. Megállapítást nyert, hogy a mentességet megadó határozat nem hoz korábban megszerzett jogi helyzetet, mivel a Bizottság annak módosítására vagy visszavonására szólíthat fel. Ennélfogva alkalmazni kell a 2009/73 irányelvet, amely a szóban forgó, mentességet megadó határozat elfogadását és közlését követően, azonban az előtt lépett hatályba, hogy a Bizottság az érintett tagállamot a határozat visszavonására szólította fel.[45]

72. Úgy vélem, hogy a Canadian Solar jogi helyzete átmeneti jellegű volt, amikor az 1168/2012 rendelet hatályba lépett.

73. Ennek oka, hogy az alaprendelet eredeti változata 2. cikke (7) bekezdésének c) pontja alapján a piacgazdasági elbánásra vonatkozó döntés meghozatalára rendelkezésre álló három hónapos határidő lejártakor semmilyen jog nem „konkretizálódhat”[46].

74. Az ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis az említett három hónapos határidő megsértése csak akkor eredményezheti az eljárás végén elfogadott rendelet megsemmisítését, ha fennáll annak a lehetősége, hogy e szabálytalanság miatt az említett eljárás más eredménnyel zárulhatott volna. E rendelet nem semmisíthető meg pusztán azzal az indokkal, hogy a Tanács és a Bizottság nem döntött a három hónapos határidőn belül.[47] Ebből az következik, hogy az intézmények az alaprendelet eredeti változata 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában foglalt három hónapos határidő lejártát követően is érvényesen hozhatnak piacgazdasági elbánásra vonatkozó döntést (amennyiben e késedelem nem hatott ki az eljárás eredményére). Következésképpen a Canadian Solar a három hónapos határidő lejártakor nem részesül automatikusan piacgazdasági elbánásban a Bizottság tétlensége miatt.

40 2002. január 29-i Pokrzeptowicz-Meyer ítélet, C-162/00, EU:C:2002:57.

41 2002. január 29-i Pokrzeptowicz-Meyer ítélet, C-162/00, EU:C:2002:57, 52. pont.

42 2015. március 26-i Bizottság kontra Moravia Gas Storage ítélet, C-596/13 P, EU:C:2015:203.

43 A földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 98/30/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. június 26-i 2003/55/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2003. L 176., 57. o.; magyar nyelvű különkiadás: 12. fejezet, 2. kötet, 230. o.).

44 A földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/55/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/73/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 211., 94. o.; helyesbítés: HL 2015. L 167., 97. o.).

45 2015. március 26-i Bizottság kontra Moravia Gas Storage ítélet, C-596/13 P, EU:C:2015:203, 43–45. pont. Lásd még: Kokott főtanácsnok Bizottság kontra Moravia Gas Storage ügyre vonatkozó indítványa, C-596/13 P, EU:C:2014:2438, 70. pont.

46 Lásd a fenti 69. pontot; lásd még: 2010. december 16-i és Stichting Natuur en Milieu és társai ítélet, C-266/09, EU:C:2010:779, 34. pont.

47 2016. február 4-i C & J Clark International ítélet, C-659/13 és C-34/14, EU:C:2016:74, 140. és 141. pont.

75. Ezenfelül, még ha a Bizottság a három hónapos határidőn belül piacgazdasági elbánásra vonatkozó döntést hozott is volna, azt az eljárás későbbi szakaszában, a három hónapos határidő lejártát követően akkor is módosíthatta volna.[48] Ebből az következik, hogy a három hónapos határidő lejártával nem jött létre véglegesen megszerzett jogi helyzet. Hasonlóképpen, a Moravia Gas Storage ügyben sem állt fenn a mentességet megadó nemzeti határozat elfogadásakor véglegesen megszerzett jogi helyzet, mivel e határozatot a Bizottság még az eljárás későbbi szakaszában is megkérdőjelezhette.[49]

76. Ennélfogva a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 159–166. pontjában megállapította, hogy a Canadian Solar jogi helyzete az 1168/2012 rendelet hatálybalépésekor átmeneti jellegű volt.

77. Következésképpen a fenti 66. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint a piacgazdasági elbánásra vonatkozó döntés meghozatalára rendelkezésre álló határidő 1168/2012 rendelet 1. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírt meghosszabbítása vonatkozott arra a vizsgálatra, amely a vitatott rendelet elfogadásához vezetett.

78. Másodszor, az 1168/2012 rendelet 1. cikke (1) bekezdésének b) pontja rögzíti, hogy az intézményeknek mintavételezés alkalmazása esetén kizárólag akkor kell döntést hozniuk, ha a piacgazdasági elbánás iránti kérelmet a mintában szereplő gyártók, vagy olyan gyártók terjesztették elő, amelyekkel szemben az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése értelmében egyéni dömpingkülönbözetet kell meghatározni. Az intézmények nem kötelesek elbírálni azokat a piacgazdasági elbánás iránti kérelmeket, amelyeket a fellebbezőhöz hasonlóan a mintában nem szereplő gyártók terjesztettek elő, kivéve ha e gyártók vonatkozásában egyéni dömpingkülönbözet számítására kerül sor az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdésének megfelelően.[50]

79. Álláspontom szerint az 1168/2012 rendelet 1. cikke (1) bekezdésének b) pontja anyagi jogi szabály, mivel a mintában nem szereplő gyártókat – kivéve ha az alaprendelet 17. cikke (3) bekezdésének megfelelően a vonatkozásukban egyéni dömpingkülönbözet számítására kerül sor – megfosztja a piacgazdasági elbánás iránti kérelmük elbírálásához való joguktól. A fenti 66. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében az 1168/2012 rendelet 1. cikke (1) bekezdésének b) pontja – anyagi jogi szabályként – nem alkalmazható olyan, a Canadian Solar helyzetéhez hasonló jogi helyzetekre, amelyek a hatálybalépésekor még átmeneti jellegűek voltak.[51] Ugyanezen ítélkezési gyakorlat szerint azonban e szabály mindazonáltal alkalmazandó volt, mivel az 1168/2012 rendelet 2. cikkének megfogalmazásából egyértelműen az következik, hogy „ezt a rendeletet”, vagyis annak minden rendelkezését „2012. december 15-től kezdődően valamennyi folyamatban lévő vizsgálatra” alkalmazni kell.

80. Következésképpen az 1168/2012 rendelet 1. cikke (1) bekezdésének b) pontja vonatkozott arra a vizsgálatra, amely a vitatott rendelet elfogadásához vezetett.

48 2009. október 1-jei Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware kontra Tanács ítélet, C-141/08 P, EU:C:2009:598, 110–112. pont; 2011. november 8-i Zhejiang Harmonic Hardware Products kontra Tanács ítélet, T-274/07, nem tették közzé, EU:T:2011:639, 39. pont; 2014. szeptember 11-i Gold East Paper és Gold Huasheng Paper kontra Tanács ítélet, T-443/11, EU:T:2014:774, 74. pont.

49 Lásd a fenti 71. pontot.

50 Álláspontom szerint a Canadian Solar a piacgazdasági elbánásra vonatkozó döntés meghozatalára rendelkezésre álló határidő 1168/2012 rendelet 1. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírt meghosszabbításának azonnali alkalmazása mellett az 1168/2012 rendelet 1. cikke (1) bekezdése – az intézményeket a mintában nem szereplő gyártók által előterjesztett, piacgazdasági elbánás iránti kérelmek elbírálásának kötelezettsége alól mentesítő – b) pontjának azonnali alkalmazását is kifogásolja. A Canadian Solar ugyanis fellebbezésében előadja, hogy „a piacgazdasági elbánásra vonatkozó döntés Bizottságot terhelő kötelezettsége nem anyagi jogi, hanem eljárási szabály”, és hogy anyagi jogi szabályként e kötelezettség nem vonatkozhat a szabály hatálybalépése előtt megszerzett jogi helyzetekre. E tekintetben a Canadian Solar kifejezetten utal az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének d) pontjára (lásd a fenti 6. pontot). Rámutatok továbbá arra, hogy a Canadian Solar a Törvényszékhez benyújtott keresetében előadta, hogy az intézmények megsértették az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontját, „mivel *i. nem vizsgálták meg a [Canadian Solar] piacgazdasági elbánás iránti kérelmét* és ii. nem hoztak piacgazdasági elbánásra vonatkozó döntést a vizsgálat megindításától számított három hónapon belül” (kiemelés tőlem).

51 Lásd a fenti 72. pontot.

81. A Törvényszék a megtámadott ítélet 166. pontjában helyesen állapította meg, hogy az 1168/2012 rendeletet alkalmazni kell, mivel 2012. december 15-én a Canadian Solar jogi helyzete átmeneti jellegű volt.

82. Negyedszer, a fellebbező által az 1168/2012 rendelet 2. cikke tekintetében felhozott jogellenességi kifogás nem foghat helyt. A Canadian Solar álláspontja szerint ez a rendelkezés sérti a jogbiztonság és a visszaható hatály tilalmának elvét. Az ítélkezési gyakorlat szerint azonban a jogbiztonság elvével nem lenne ellentétes, ha valamely uniós jogi aktus időbeli alkalmazásának kezdő időpontját kivételesen korábbi időpontban határoznák meg, feltéve hogy az érdekeltek jogos bizalmát megfelelően tiszteletben tartják.[52] A bizalomvédelem elve általában nem zárja ki az új szabályoknak a korábbi szabályok hatálya alatt kialakult jogi helyzetek jövőbeni joghatásaira történő alkalmazását,[53] és a jelen ügyben a Canadian Solar nem fejtette ki, hogy a Törvényszék miért alkalmazta volna tévesen a jogot annak a megtámadott ítélet 168. pontjában történő megállapításával, hogy a vizsgálat megkezdésének időpontjában a fellebbező előre láthatta az 1168/2012 rendelet elfogadását, és azt előre is kellett volna látnia. Következésképpen a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 154. pontjában megállapította, hogy az 1168/2012 rendelet jogszerű.

83. Álláspontom szerint a fellebbező által felhozott jogellenességi kifogást és a harmadik fellebbezési jogalap első részét el kell utasítani.

3) A harmadik fellebbezési jogalap második részéről

84. A Canadian Solar a harmadik fellebbezési jogalap második részével előadja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a piacgazdasági elbánásra vonatkozó döntés meghozatalának intézmények általi elmulasztása nem teszi jogellenessé a vitatott rendeletet.

85. Álláspontom szerint a harmadik fellebbezési jogalap második részét el kell utasítani.

86. Először is, a fenti 77. pontból az következik, hogy az intézmények nem voltak kötelesek piacgazdasági elbánásra vonatkozó döntést hozni az alaprendelet eredeti változata 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában előírt három hónapos határidőn belül, mivel az 1168/2012 rendeletben rögzített nyolc hónapos határidőt kellett alkalmazni. Következésképpen nem teheti jogellenessé a vitatott rendeletet az, hogy az intézmények nem hoztak döntést az előbbi határidőn belül. A Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 163. pontjában megállapította, hogy a határidő intézmények általi be nem tartása a vitatott rendeletet nem teszi jogellenessé.

87. Álláspontom szerint továbbá az intézmények nem voltak kötelesek a Canadian Solar által előterjesztett, piacgazdasági elbánás iránti kérelemről döntést hozni. A fenti 80. pontban foglaltaknak megfelelően ez abból adódik, hogy alkalmazni kellett az 1168/2012 rendelet 1. cikke (1) bekezdésének b) pontját, amely az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdését akként módosította, hogy döntést kizárólag a mintában szereplő gyártók, vagy az olyan gyártók által előterjesztett, piacgazdasági elbánás iránti kérelmekről kell hozni, amelyek vonatkozásában egyéni dömpingkülönbözet számítására kerül sor. Mivel a Canadian Solar nem szerepelt a mintában, és az ő vonatkozásában nem került sor egyéni dömpingkülönbözet számítására, az intézmények nem voltak kötelesek a piacgazdasági elbánás iránti

52 Lásd: 2010. december 22-i Bayerischer Brauerbund ítélet, C-120/08, EU:C:2010:798, 40. pont; lásd még a fenti 65. és 66. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatot. Amint azt Kokott főtanácsnok megjegyezte, a jelen ügy fő kérdése inkább az új szabályok azonnali alkalmazásával, mintsem azok visszaható hatályával kapcsolatos (Kokott főtanácsnok Bizottság kontra Moravia Gas Storage ügyre vonatkozó indítványa, C-596/13 P, EU:C:2014:2438, 36. és 43. pont).

53 2002. január 29-i Pokrzeptowicz-Meyer ítélet, C-162/00, EU:C:2002:57, 55. pont.

kérelméről döntést hozni. Ennélfogva a Törvényszék a megtámadott ítélet 170. pontjában helyesen állapította meg, hogy a Canadian Solar a piacgazdasági elbánás iránti kérelmének elbírálásához való joggal nem rendelkezett. Következésképpen nem tehette jogellenessé a vitatott rendeletet az, hogy az intézmények nem hoztak ilyen döntést.

88. Másodszor, nem fogadható el a fellebbező azon érve, hogy a piacgazdasági elbánásra vonatkozó döntés meghozatalának Bizottság általi elmulasztását nem vitathatja. Ezt a mulasztást a Canadian Solar a vitatott rendelet megsemmisítése iránti keresetben vitatta és azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 149–170. pontjában megfelelően megvizsgálta. Ezt vitatják a Bíróság előtt és ezt vizsgálja a jelen indítvány.

89. Következésképpen a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor megállapította, hogy a Canadian Solar által előterjesztett, piacgazdasági elbánás iránti kérelemre vonatkozó döntés meghozatalának az intézmények általi elmulasztása nem teszi jogellenessé a vitatott rendeletet.

90. Arra következtetek, hogy a harmadik fellebbezési jogalapot el kell utasítani.

B. A negyedik fellebbezési jogalap

1. A felek érvei

91. A negyedik fellebbezési jogalap két részből áll.

92. A Canadian Solar a negyedik fellebbezési jogalap első részében előadja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 205–217. pontjában lehetővé tette, hogy az intézmények a dömpingellenes vámot olyan mértékben határozzák meg, amely a dömpingelt behozatalnak tulajdonítható kár mellett az egyéb ismert tényezőknek tulajdonítható kárt is ellensúlyozza. E tekintetben a Canadian Solar először is azzal érvel, hogy az intézményeknek a dömpingellenes vám összegének meghatározásánál figyelmen kívül kell hagyniuk az említett egyéb tényezők hatását *akkor is, ha azok az uniós gazdasági ágazatot ért kár és a dömpingelt behozatal közötti okozati összefüggést nem szakítják meg*. Ellenkező esetben ugyanis az uniós gazdasági ágazat a szükséges mértéket meghaladó védelemben részesülne. Ennélfogva a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy az intézményeknek az említett egyéb tényezők hatását kizárólag akkor kell figyelmen kívül hagyniuk, ha azok az okozati összefüggést megszakítják. Másodszor, a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy az intézményeknek a dömpingelt vám összegének meghatározásánál nem kell figyelembe venniük három egyéb ismert tényező (jelesül az érintett terméknek uniós gyártók által az uniós piacon sajátjukként való továbbértékesítés céljából történő beszerzése, valamely támogatási rendszer tagállamok általi csökkentése és a pénzügyi válság) hatását, mivel e három tényező nem szakítja meg az okozati összefüggést.

93. A Canadian Solar a negyedik fellebbezési jogalapjának második részében előadja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 202. és 205. pontjában megállapította, hogy a fellebbezőt terheli a dömpingelt behozatalon kívüli tényezők számszerű hatásának bizonyítása.

94. A Tanács előadja, hogy a negyedik fellebbezési jogalap első részét mint megalapozatlant el kell utasítani, és kéri, hogy a Bíróság a megtámadott ítélet 191–193. pontjában szereplő indokolást változtassa meg, valamint állapítsa meg, hogy a kár alaprendelet 3. cikke szerinti meghatározása és a kárkülönbözet alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésével összhangban történő megállapítása két külön kérdés.

95. Másodlagosan a Tanács előadja, hogy a negyedik fellebbezési jogalap első részét – mint részben elfogadhatatlant és teljes egészében megalapozatlant – el kell utasítani. Először is, a Tanács előadja, hogy nem fogadható el a fellebbező azon érve, amely szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a fenti 92. pontban említett három egyéb ismert tényező hatása jelentéktelen, mivel ez ténykérdés. Másodszor, a Tanács előadja, hogy a negyedik fellebbezési jogalap első része megalapozatlan, mivel – a Canadian Solar érvelésével ellentétben – a Törvényszék nem állapította meg, hogy az intézmények a dömpingellenes vámot kizárólag a dömpingelt behozatalnak tulajdonítható kárt ellensúlyozó mértékben kötelesek megállapítani. A Törvényszék annak megállapításában sem tévedett, hogy a fent említett három egyéb ismert tényező hatása jelentéktelen.

96. Emellett a Tanács előadja, hogy a negyedik fellebbezési jogalap második része megalapozatlan.

97. A Bizottság előadja, hogy a negyedik fellebbezési jogalap első része hatástalan, másodlagosan pedig azt, hogy megalapozatlan. A negyedik fellebbezési jogalap első része azért hatástalan, mert a Törvényszék nem állapította meg, hogy az intézmények a dömpingellenes vám összegének meghatározása során kötelesek betudhatósági elemzést és be nem tudhatósági elemzést végezni. Másodlagosan, arra az esetre, ha a Bíróság megítélése szerint a Törvényszék nem állapította meg, hogy a dömpingellenes vám összegének meghatározása céljából az említett elemzéseket el kell végezni, a Bizottság előadja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot és kéri a Bíróságot, hogy e tekintetben változtassa meg az indokolást.[54]

98. A Bizottság előadja, hogy a negyedik fellebbezési jogalap második része megalapozatlan. Ez különösen abból következik, hogy a negyedik fellebbezési jogalap első része megalapozatlan.

2. Értékelés

99. A Canadian Solar a negyedik jogalappal előadja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor lehetővé tette, hogy az intézmények a dömpingellenes vámot olyan mértékben határozzák meg, amely a dömpingelt behozatalnak tulajdonítható kár mellett az egyéb ismert tényezőknek tulajdonítható kárt is ellensúlyozza, valamint azzal, hogy a bizonyítási terhet indokolatlanul megfordította.

a) Az elfogadhatóságról

100. A fenti 92. pontban foglaltaknak megfelelően a Canadian Solar előadja, a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy az intézmények a dömpingellenes vám összegének megállapítása során nem kötelesek a három egyéb ismert tényező hatását figyelmen kívül hagyni, mivel ezek az egyéb tényezők az uniós gazdasági ágazatot ért kár és a dömpingelt behozatal közötti okozati összefüggést nem szakítják meg. A Tanács előadja, hogy ez az érv elfogadhatatlan, mivel ténykérdésről van szó.

101. Álláspontom szerint az elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani.

102. Ténykérdés helyett a tények jogi minősítésére vonatkozó kérdés az, hogy egy adott, a dömpingelt behozatalon kívüli ismert tényező „jelentéktelennek” tekinthető-e abban az értelemben, hogy az uniós gazdasági ágazatot ért kár és a dömpingelt behozatal közötti okozati összefüggést nem szakítja meg. E kérdést – ilyenként – a Bíróság felülvizsgálhatja.[55]

54 A Bizottság a csatlakozó fellebbezésének harmadik jogalapjában megismétli ezt az érvet, és azt kéri, hogy a Bíróság „vonja vissza az alaprendelet 3. cikke értelmében vett okozati összefüggésnek a Törvényszék által az első fokon előterjesztett hatodik jogalap keretében tulajdonított értelmezést”.

55 2014. október 1-jei Tanács kontra Alumina ítélet, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 15–19. pont.

b) Az ügy érdeméről

1) A negyedik fellebbezési jogalap első részéről

i) Bevezetés

103. Az alaprendelet 3. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy az uniós gazdasági ágazatot ért kárnak „jelentősnek” kell lennie. Az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése alapján annak meghatározása érdekében, hogy az uniós gazdasági ágazatot jelentős kár éri-e, először is figyelembe kell venni a dömpingelt behozatal mennyiségét és a dömpingelt behozatalnak az uniós piac áraira gyakorolt hatását, másodszor pedig az ilyen behozatalnak az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatását.

104. Az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdése a dömpingelt behozatalnak az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatását illetően előírja annak bizonyítását, hogy „az [uniós] gazdasági ágazatot érő hatást [az említett behozatal mennyisége és/vagy árszintje] okozta, és hogy ez a hatás olyan mértékű, amely jelentősnek minősíthető”. Ezt nevezzük „betudhatósági elemzésnek”. [56]

105. Ezenfelül az uniós gazdasági ágazatot ért kárban a dömpingelt behozatalon kívüli egyéb tényezők is közrehathatnak. Például a vitatott rendelet értelmében a pénzügyi válság és annak a finanszírozáshoz való hozzáférésre gyakorolt hatása a tőkeigényes uniós napelem gazdasági ágazatának helyzetét bizonyos szempontból érintette. [57] Az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdése szerint a dömpingelt behozatalon kívüli ismert tényezőket „szintén meg kell vizsgálni annak biztosítása érdekében, hogy az ezen tényezők által okozott kárt ne tulajdonítsák a (6) bekezdés szerinti dömpingelt behozatal eredményének”. Ezt nevezzük „be nem tudhatósági elemzésnek”. [58]

106. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az intézményeknek kell megvizsgálniuk, hogy ezen egyéb tényezők hatásai nem szakíthatták-e meg az okozati összefüggést egyrészt a szóban forgó behozatal, másrészt pedig az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár között. Szintén ezeket az intézményeket terheli annak vizsgálata, hogy az ezen egyéb tényezőknek tulajdonítható kár nem jöhet-e szóba az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdése értelmében vett kár meghatározásánál, és hogy következtetésképpen a kivetett dömpingellenes vám nem haladja-e meg a dömpingelt behozatallal okozott kár megszüntetéséhez szükséges összeget. Ha azonban az intézmények megállapítják, hogy – az ilyen tényezők ellenére – a dömpingelt behozatallal okozott kár az alaprendelet 3. cikkének (1) bekezdése alapján jelentős, következésképpen megállapítható az okozati összefüggés a dömpingelt behozatal és az uniós iparnak okozott kár között. [59]

107. A Canadian Solar a negyedik fellebbezési jogalap első részével előadja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 205–217. pontjában lehetővé tette, hogy az intézmények a dömpingellenes vámot olyan mértékben határozzák meg, amely a dömpingelt behozatalnak tulajdonítható kár mellett az egyéb ismert tényezőknek tulajdonítható kárt is ellensúlyozza.

56 2013. szeptember 6-i Godrej Industries és VVF kontra Tanács ítélet, T-6/12, EU:T:2013:408, 62. pont; 2014. november 18-i Photo USA Electronic Graphic kontra Tanács ítélet, T-394/13, nem tették közzé, EU:T:2014:964, 65. és 66. pont; 2017. július 11-i Viraj Profiles kontra Tanács ítélet, T-67/14, nem tették közzé, EU:T:2017:481, 40. pont.

57 Lásd a vitatott rendelet (301)–(306) preambulumbekezdését, valamint az 513/2013 rendelet (211) és (212) preambulumbekezdését.

58 2011. október 25-i CHEMK és KF kontra Tanács ítélet, T-190/08, EU:T:2011:618, 172. pont; 2014. szeptember 11-i Gold East Paper és Gold Huasheng Paper kontra Tanács ítélet, T-443/11, EU:T:2014:774, 311. pont. Lásd még a fenti 56. lábjegyzetben hivatkozott ítélkezési gyakorlatot.

59 2009. szeptember 3-i Moser Baer India kontra Tanács ítélet, C-535/06 P, EU:C:2009:498, 88., 90. és 91. pont; 2013. december 19-i Transnational Company ’Kazchrome’ és ENRC Marketing kontra Tanács ítélet, C-10/12 P, nem tették közzé, EU:C:2013:865, 24. és 25. pont; 2014. december 12-i of Crown Equipment (Suzhou) és Crown Gabelstapler kontra Tanács ítélet, T-643/11, EU:T:2014:1076, 107. pont; 2015. április 16-i TMK Europe ítélet, C-143/14, EU:C:2015:236, 36. és 37. pont; 2016. február 4-i C & J Clark International ítélet, C-659/13 és C-34/14, EU:C:2016:74, 169. pont; 2017. július 11-i Viraj Profiles kontra Tanács ítélet, T-67/14, nem tették közzé, EU:T:2017:481, 40. és 41. pont; 2018. április 23-i Shanxi Taigang Stainless Steel kontra Bizottság ítélet, T-675/15, nem tették közzé, EU:T:2018:209, 109. pont.

ii) A dömpingellenes vámnak az egyéb ismert tényezőknek tulajdonítható kárt nem, kizárólag a dömpingelt behozatalnak tulajdonítható kárt kell-e ellensúlyoznia?

108. Úgy vélem, hogy az intézmények a dömpingellenes vám összegének meghatározása során az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdése alapján elvégzett be nem tudhatósági elemzés megállapításait nem kötelesek figyelembe venni.

109. Először is, ez következik az alaprendelet 3. cikke (6) és (7) bekezdésének, valamint 9. cikke (4) bekezdésének szövegéből.

110. A fenti 104. és 105. pontban említett betudhatósági és be nem tudhatósági elemzés elvégzése annak megállapítását szolgálja, hogy az uniós gazdasági ágazatot ért kárt a dömpingelt behozatal okozta-e, ami – a dömping, a kár és a beavatkozáshoz fűződő uniós érdek fennállása mellett – a dömpingellenes vám alkalmazásának egyik feltételét képezi.[60] Az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdése szerint ugyanis annak bizonyítása, „hogy a dömpingelt behozatal e rendelet értelmében kárt okoz", annak bizonyítását igényli, hogy az uniós gazdasági ágazatot érő hatást a dömpingelt behozatal mennyisége és/vagy árszintje „okozta", vagyis az uniós gazdasági ágazatot ért kár a dömpingelt behozatalnak tudható be. Ezzel szemben az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdése értelmében bizonyítani szükséges, hogy a dömpingelt behozatalon kívüli ismert tényezőknek tulajdonítható kárt „nem tulajdonítják a[z] [említett] behozatal eredményének", vagy a Bíróság és a Törvényszék megfogalmazásával élve azt, hogy az említett egyéb tényezők hatásai nem törhették meg az okozati összefüggést az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár és a dömpingelt behozatal között.[61]

111. Az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdése értelmében, ha a dömpingelt behozatalnak tulajdonítható kár „jelentős", az uniós gazdasági ágazatot ért kár és a dömpingelt behozatal közötti okozati összefüggést bizonyítottnak kell tekinteni. E tekintetben a dömpingelt behozatalon kívüli tényezőknek tulajdonítható kár fennállása nem számít, amennyiben a dömpingelt behozatalnak tulajdonítható kár jelentős.[62]

112. Az alaprendelet 9. cikke (4) bekezdésének utolsó mondata szerint a dömpingellenes vám összegének „elegendő[nek] [kell lennie] az uniós gazdasági ágazatot ért kár elhárításához". Ezt a mondatot az ezen rendelkezés első mondatában szereplő „[dömpinggel] okozott kárra" való utalással összefüggésben kell értelmezni.[63] Következésképpen a dömpingellenes vámnak az alaprendelet 3. cikkének (6) és (7) bekezdése értelmében vett dömpingelt behozatallal „okozott" kárt el kell hárítania. Ebből az következik, hogy a dömpingellenes vám a dömpingelt behozatalon kívüli tényezőknek tulajdonítható kárt is elháríthatja, amennyiben a dömpingelt behozatalnak tulajdonítható kár jelentős, mivel ilyen esetben az uniós gazdasági ágazatot ért kár a dömpingelt behozatallal „okozott" kárnak minősül.

113. Amennyiben az uniós jogalkotónak nem ez lett volna a szándéka, az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésében akként rendelkezett volna, hogy a dömpingellenes vámnak a dömpingelt behozatallal „okozott" kár helyett a dömpingelt behozatalnak „tulajdonítható" kárt kell elhárítania. E tekintetben megjegyzem, hogy a „tulajdonít" kifejezést az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdése használja, az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésében azonban e kifejezés nem szerepel. Azt is megjegyzem, hogy ez utóbbi rendelkezés az előbbi rendelkezésre nem utal vissza.

60 Lásd az alaprendelet 1. cikkének (1) bekezdését és 21. cikkét.

61 Lásd a fenti 106. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatot.

62 A fenti 106. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis az okozati összefüggés megállapítható, ha – az ilyen tényezők ellenére – a dömpingelt behozatalnak tulajdonítható kár jelentős.

63 Az alaprendelet 9. cikke (4) bekezdésének első mondata szerint végleges dömpingellenes vám vethető ki, „ha a végkövetkeztetésként megállapított tények dömpingre és az *ezzel okozott* kárra utalnak" (kiemelés tőlem).

114. Ezt a fenti 106. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat is megerősíti. Ezen ítélkezési gyakorlat szerint az intézményeket terheli annak vizsgálata, hogy az egyéb ismert tényezőknek tulajdonítható kár nem jöhet-e szóba *az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdése értelmében vett kár* meghatározásánál. A fentiekben kifejtetteknek megfelelően, mivel ez a rendelkezés az uniós gazdasági ágazatot ért kár és a dömpingelt behozatal közötti okozati összefüggés bizonyítására vonatkozik, az említett ítélkezési gyakorlat szerint az intézményeket terheli annak vizsgálata, hogy az egyéb ismert tényezőknek tulajdonítható kár nem jöhet-e szóba az *okozati összefüggés* meghatározásánál. A hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében az intézményeket nem terheli annak vizsgálata, hogy az egyéb ismert tényezőknek tulajdonítható kár nem jöhet-e szóba a *dömpingellenes vám* meghatározásánál. Azt is hangsúlyoznom kell, hogy a Bíróság és a Törvényszék ahhoz, hogy a dömpingellenes vám „nem haladhatja meg a dömpingelt behozatallal okozott kár megszüntetéséhez szükséges összeget” azonnal hozzáfűzi, hogy az okozati összefüggés megállapításához elegendő, ha a dömpingelt behozatalnak tulajdonítható kár jelentős. [64]

115. Másodszor, igaz, hogy az ítélkezési gyakorlat értelmében az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdése annak biztosítását szolgálja, hogy az uniós gazdasági ágazat ne részesüljön a szükséges mértéket meghaladó védelemben. [65] Ebből azonban nem következik az, hogy a dömpingellenes vámnak kizárólag a dömpingelt behozatalnak *tulajdonítható* kárt kellene ellensúlyoznia.

116. E tekintetben utalni szükséges Trstenjak főtanácsnok Moser Baer ügyre vonatkozó indítványára. [66] Ez az ügy Indiából származó írható CD-lemezek behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről szóló rendelet hatályon kívül helyezésére vonatkozott. [67] A Tanács megvizsgálta egy másik ismert tényező, jelesül az állítólag túlzott mértékű jogdíjak uniós gyártók általi megfizetésének hatását, és megállapította, hogy az említett egyéb tényező nem szakítja meg az uniós gazdasági ágazatot ért kár és a támogatott behozatal közötti okozati összefüggést. Ennek oka először is az, hogy e jogdíjakat az uniós gyártók mellett indiai exportáló gyártók is megfizették, másodszor pedig az, hogy azok már a támogatott behozatal jelentőssé válását megelőzően is léteztek. Trstenjak főtanácsnok egyetértett a Tanáccsal abban, hogy a jogdíjak az okozati összefüggést nem szakítják meg. A főtanácsnok álláspontja szerint azonban ebből nem feltétlenül következik a dömpingellenes vám jogszerűsége. Trstenjak főtanácsnok megfogalmazásával élve ugyanis „célszerű lehet *a kárelhárítási szint kiszámításánál* olyan tényezőket is figyelembe venni, amelyek bár a támogatott behozatal és a kár közötti okozati összefüggést nem [szakítják] meg, hatással lehetnek a kárelhárítási szint mértékére.” [68]

117. Trstenjak főtanácsnok ezen állításának alátámasztása céljából utalt a 2026/97 rendelet 15. cikke (1) bekezdésének utolsó mondatában rögzített, alacsonyabb vámra vonatkozó szabályra [„lesser duty”-szabályra], illetve – a dömpingellenes intézkedésekkel kapcsolatban – az alaprendelet 9. cikke (4) bekezdésének utolsó mondatára. Ez utóbbi rendelkezés szerint [69] „a dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg a megállapított dömpingkülönbözetet, de a különbözetnél alacsonyabbnak kell

64 2009. szeptember 3-i Moser Baer India kontra Tanács ítélet, C-535/06 P, EU:C:2009:498, 88., 90. és 91. pont; 2013. december 19-i Transnational Company ’Kazchrome’ és ENRC Marketing kontra Tanács ítélet, C-10/12 P, nem tették közzé, EU:C:2013:865, 24. és 25. pont; 2015. április 16-i TMK Europe ítélet, C-143/14, EU:C:2015:236, 36. és 37. pont; 2017. július 11-i Viraj Profiles kontra Tanács ítélet, T-67/14, nem tették közzé, EU:T:2017:481, 62. és 63. pont.

65 2013. december 19-i Transnational Company ’Kazchrome’ és ENRC Marketing kontra Tanács ítélet, C-10/12 P, nem tették közzé, EU:C:2013:865, 39. pont; 2017. július 11-i Viraj Profiles kontra Tanács ítélet, T-67/14, nem tették közzé, EU:T:2017:481, 62. pont.

66 Trstenjak főtanácsnok Moser Baer India kontra Tanács ügyre vonatkozó indítványa, C-535/06 P, EU:C:2008:532.

67 Lényegtelen, hogy a Moser Baer ügy dömpingellenes vám helyett kiegyenlítő vám kivetésével kapcsolatos. A Moser Baer ügyben alkalmazandó, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 1997. október 6-i 2026/97/EK tanácsi rendelet (HL 1997. L 288., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 11. fejezet, 10. kötet, 78. o.) 8. cikkének (7) bekezdése ugyanis megegyezik az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdésével. A 2026/97 rendelet 15. cikkének (1) bekezdését illetően lásd az alábbi 68. pontot.

68 Trstenjak főtanácsnok Moser Baer India kontra Tanács ügyre vonatkozó indítványa, C-535/06 P, EU:C:2008:532, 171. pont (kiemelés tőlem).

69 Itt az alaprendelet 9. cikke (4) bekezdésének utolsó mondatára utalok annak ellenére, hogy a Moser Baer ügyben a 2026/97 rendelet volt alkalmazandó. Ennek oka az, hogy a jelen ügy kiegyenlítő vám helyett dömpingellenes intézkedésekre vonatkozik. A 2026/97 rendelet 15. cikke (1) bekezdésének utolsó mondata a következőképpen szól: „a kiegyenlítő vám összege nem haladhatja meg a kiegyenlíthető támogatások összegét, amelyből a vizsgálatok feltárt eredményei szerint az exportőrök gazdasági előnyt szereznek, és amelyet e rendelet rendelkezései értelmében állapítottak meg, ugyanakkor a kiegyenlíthető támogatások teljes összegnél kisebb összegnek kell lennie abban az esetben, ha az ilyen kisebb összeg elegendő a Közösség érintett gazdasági ágazata számára okozott kár megszüntetéséhez.”

lennie, ha az ilyen alacsonyabb összegű vám is elegendő az [uniós] gazdasági ágazatot ért kár elhárításához." Ennélfogva a kárkülönbözet képezi alapját a dömpingellenes (kiegyenlítő) vám mértéke meghatározásának, ha a dömpingkülönbözet (támogatási különbözet) a kárkülönbözetet meghaladja. Trstenjak főtanácsnok álláspontja szerint, *mivel* „[*az alacsonyabb vám szabályának] célja az, hogy az [uniós] ipar számára […] [n]e biztosítson a szükséges mértéket meghaladó védelmet*", a kiegyenlítő vám mértékének kiszámításánál – az előző pontban említetteknek megfelelően – figyelembe kell venni a támogatott behozatalon kívüli tényezőket.[70]

118. A Moser Baer ügyben Trstenjak főtanácsnok azonban úgy vélte, hogy a Tanács a kárelhárítási szint kiszámításánál nem köteles a jogdíjak hatásait figyelembe venni, mivel az említett jogdíjakat az uniós gyártók mellett az indiai exportáló gyártóknak is meg kellett fizetniük.[71]

119. A Bíróság a Moser Baer ítéletében először is megállapította, hogy a jogdíjak a kár és a támogatott behozatal közötti okozati összefüggést nem szakíthatták meg, mivel ez a tényező már azelőtt jelen volt, hogy a támogatott behozatal jelentőssé vált volna, másodszor pedig azt, hogy azok a jogdíjak nem befolyásolták az alákínálás mértékének kiszámítását, mivel mind az uniós árakra, mind pedig a behozatal árára hatást gyakoroltak.[72]

120. Következésképpen a Bíróság nem utalt a fenti 116. és 117. pontban elemzett, alacsonyabb vámra vonatkozó szabály céljára. Jóllehet a Bíróság annak vizsgálata helyett, hogy az állítólag túlzott mértékű jogdíjak befolyásolták-e az alulkínálás mértékét, szorítkozhatott volna annak megállapítására is, hogy az okozati összefüggést nem szakították meg. A Moser Baer ügyben azonban egyértelmű volt, hogy a másik ismert tényező az alulkínálás mértékét nem befolyásolta.

121. Egyetértek Trstenjak főtanácsnokkal[73] abban, hogy az alacsonyabb vám szabályának célja az, hogy ne biztosítson az uniós gazdasági ágazat számára a szükséges mértéket meghaladó védelmet. Az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdése azonban kizárólag azt írja elő, hogy a dömpingellenes vám alapját a kárkülönbözet képezi, ha a kárkülönbözet a dömpingellenes különbözetnél alacsonyabb. Az alacsonyabb vám szabályának alkalmazása biztosítja, hogy a biztosított védelem a szükséges mértéket ne haladja meg.

122. Rámutatok továbbá arra, hogy az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdése nem írja elő, hogy a dömpingellenes vám kizárólag a dömpingelt behozatalnak tulajdonítható kárt háríthatja el. A fenti 113. pontban említetteknek megfelelően ez a rendelkezés a dömpingelt behozatalnak tulajdonított kár helyett a dömpingelt behozatallal okozott kár elhárításáról rendelkezik. Az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdése az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdésére sem utal vissza.

123. Harmadszor, hangsúlyoznom kell, hogy a fellebbező nem hivatkozik olyan ügyre, amelyben a dömpingellenes vámot megsemmisítették volna amiatt, hogy a dömpingelt behozatalon kívüli tényezőnek tulajdonítható kárt ellensúlyozott. A Canadian Solar által első fokon és a csatlakozó fellebbezésben is hivatkozott Allied Corporation ítélet[74] a fenti érvelést nem kérdőjelezi meg.

124. A Bíróság az Allied Corporation ítéletben megsemmisített egy végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló rendeletet azon az alapon, hogy a Tanács – amely megállapította, hogy a dömpingelt behozatalon kívüli tényezők az uniós gazdasági ágazatot ért kárban közrehatottak – nem bizonyosodott meg arról, hogy a kivetett dömpingellenes vám összege „a kár elhárításához szükséges" volt-e.[75]

70 Trstenjak főtanácsnok Moser Baer India kontra Tanács ügyre vonatkozó indítványa, C-535/06 P, EU:C:2008:532, 171. pont.

71 Trstenjak főtanácsnok Moser Baer India kontra Tanács ügyre vonatkozó indítványa, C-535/06 P, EU:C:2008:532, 176. pont.

72 2009. szeptember 3-i Moser Baer India kontra Tanács ítélet, C-535/06 P, EU:C:2009:498, 92. és 93. pont.

73 Lásd a fenti 117. pontot.

74 1985. május 23-i Allied Corporation és társai kontra Tanács ítélet, 53/83, EU:C:1985:227.

75 1985. május 23-i Allied Corporation és társai kontra Tanács ítélet, 53/83, EU:C:1985:227, 19. pont.

125. A Tanács ugyanakkor az Allied Corporation ügyben a dömpingellenes vámot a dömpingkülönbözet mértékében állapította meg, anélkül hogy megvizsgálta volna, a kárkülönbözet a dömpingkülönbözetnél alacsonyabb-e. Következésképpen a Bíróság a megtámadott rendeletet azon az alapon semmisítette meg, hogy a Tanács nem bizonyosodott meg arról, helye van-e az alacsonyabb vám szabálya alkalmazásának. A Bíróság a szóban forgó rendeletet nem azon az alapon semmisítette meg, hogy a Tanács a dömpingellenes vám összegének meghatározásánál elmulasztotta figyelmen kívül hagyni az egyéb ismert tényezőknek tulajdonítható kárt.

126. Hozzá kell tennem, hogy a Törvényszék a Gold East Paper ügyben azt a jogalapot, amely szerint „az uniós intézmények nem győződtek meg arról, hogy a dömpingen kívüli egyéb tényezőknek betudható kár nem jött számításba *a behozatalaikkal szemben kivetett vám mértékének meghatározása során*”, azon az alapon utasította el, hogy *mivel* az intézmények „megvizsgálták azon egyéb ismert tényezőket, amelyek az uniós gazdasági ágazatnak kárt okozhatnak, és megállapították, hogy *ezek közül egyik sem volt olyan jellegű, amely megszakíthatná a […] dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért kár közötti okozati összefüggést*”, „teljesítették” a szóban forgó intézkedések meghozatalához „szükséges feltételeket”.[76]

127. Negyedszer, a teljesség kedvéért rámutatok arra, hogy a Kereskedelmi Világszervezet (a továbbiakban: WTO) Vitarendezési testületének (a továbbiakban: DSB) a Tanács és a Bizottság által említett egyetlen jelentéséből[77] sem következik az, hogy az általános vám- és kereskedelmi egyezmény VI. cikkének végrehajtásáról szóló 1994. évi megállapodás (a továbbiakban: a WTO dömpingellenes megállapodása) vagy a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló WTO-megállapodás (a továbbiakban: a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló WTO-megállapodás) olyan előírást tartalmazna, amelynek értelmében a dömpingellenes (kiegyenlítő) vám összegének meghatározásánál a dömpingelt (támogatott) behozatalon kívüli tényezőknek tulajdonítható kárt figyelmen kívül kellene hagyni. E tekintetben a Canadian Solar sem szolgált példával.[78] Következésképpen a DSB által követett értelmezés a fenti 108. pontban foglalt megállapítást támasztja alá.

128. Álláspontom szerint azonban a DSB említett jelentései a vitatott rendelet jogszerűségének értékeléséhez nem vehetők alapul.

76 2014. szeptember 11-i Gold East Paper és Gold Huasheng Paper kontra Tanács ítélet, T-443/11, EU:T:2014:774, 313. és 318. pont (kiemelés tőlem). A Bíróság ezen ítélet 318. pontjában a következőket állapította meg: „az uniós intézmények az alaprendelet 3. cikke (7) bekezdésének megfelelően megvizsgálták azon egyéb ismert tényezők hatását, amelyek az uniós gazdasági ágazatnak kárt okozhatnak, és megállapították, hogy ezek közül egyik sem volt olyan jellegű, amely megszakíthatná a Kínából származó dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért kár közötti okozati összefüggést […]. Az uniós intézmények *így* teljesítették a szóban forgó intézkedések meghozatalához szükséges feltételeket.” (kiemelés tőlem).

77 A Tanács és a Bizottság hivatkozott a DSB következő tárgyban tett jelentéseire: i. „Európai Közösségek – Brazíliából származó temperöntvény csőillesztékekre, illetve csőszerelvényekre vonatkozó dömpingellenes vámok (WT/DS219/AB/R)” ügy, 180–195. pont; ii. „Európai Közösségek – Kínából származó egyes lábbelikre vonatkozó dömpingellenes intézkedések (WT/DS405/R)” ügy, 7.487–7.489 pont; iii. „Európai Közösségek – Pakisztánból származó egyes polietilén-tereftalátokra vonatkozó kiegyenlítő intézkedések (WT/DS4886/R)” ügy, 7.133–7.140 pont. Számomra úgy tűnik, hogy a DSB említett pontokban tett megállapításai a dömpingellenes vám (vagy kiegyenlítő vám) összegének meghatározása helyett a WTO dömpingellenes megállapodásának 3.5. cikke (vagy a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló WTO-megállapodás 15.5. cikke) értelmében vett, a dömping (vagy támogatás) és a kár közötti okozati összefüggésre vonatkozik.

78 A Canadian Solar a csatlakozó fellebbezésre adott válaszában a DSB „Egyesült Államok – Koreából származó, kör alakú minőségi szénacél csővezeték behozatalára vonatkozó végleges védintézkedések (WT/DS202/AB/R)” üggyel kapcsolatos jelentésére hivatkozik. A DSB az említett jelentés 252. pontjában megállapította, hogy „kizárólag a teljes kár megfelelő része [tulajdonítható] a megnövekedett behozatalnak”, és ez „megengedhető mértékben információt szolgáltat arról, hogy milyen védintézkedés alkalmazható”. Hangsúlyozom azonban, hogy ez az ügy dömpingellenes intézkedések helyett védintézkedésekre vonatkozik, és az alaprendelet nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely egyenértékű lenne a védintézkedésekről szóló WTO-megállapodás 5. cikkének (1) bekezdésével, amely akként rendelkezik, hogy „a tagok csak olyan mértékben alkalmazhatnak védintézkedéseket, amely szükséges a komoly kár elhárításához vagy orvoslásához, illetve az alkalmazkodás elősegítéséhez”. Ami az említett jelentés 257. cikkének Canadian Solar általi alapulvételét illeti, megerősítem, hogy a Canadian Solar ehhez hasonló megállapítást tartalmazó, *dömpingellenes intézkedésekkel* kapcsolatos DBS-jelentésre nem hozott fel példát.

129. Az ítélkezési gyakorlat szerint valamely uniós jogi aktus jogszerűsége a WTO-megállapodásokra tekintettel kizárólag két esetben vizsgálható felül. Az első eset az, amikor az Unió a WTO-megállapodásokban vállalt meghatározott kötelezettséget kíván végrehajtani, a második pedig az, amikor az uniós jogi aktus kifejezetten e megállapodások meghatározott rendelkezéseire utal.[79] Rámutatok arra, hogy az ítélkezési gyakorlat értelmében az alaprendelet rendelkezéseit lehetőség szerint a dömpingellenes megállapodás megfelelő rendelkezéseivel összhangban kell értelmezni.[80] Ilyen helyzet azonban kizárólag akkor állhat fenn, ha az alaprendelet rendelkezései a dömpingellenes megállapodás végrehajtására irányuló uniós jogalkotói szándék kifejeződései, vagy ha az alaprendelet rendelkezései a dömpingellenes megállapodásra kifejezetten utalnak.[81]

130. Az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdése és 9. cikkének (4) bekezdése kifejezetten nem utal a WTO dömpingellenes megállapodására. Az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdése – a megfogalmazás hasonlóságára tekintettel – a WTO dömpingellenes megállapodása 3.5. cikkét végrehajtó rendelkezésnek tekinthető.[82] Mindazonáltal nem tekinthető az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdése a WTO dömpingellenes megállapodása 9. cikkének végrehajtására irányuló jogalkotói szándék kifejeződésének. Míg ugyanis az utóbbi rendelkezés alapján az alacsonyabb vám szabálya pusztán „kívánatos”, az előbbi rendelkezés értelmében annak alkalmazása kötelező.[83]

131. Arra következtetek, hogy az intézmények a dömpingellenes vám meghatározásánál az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdése alapján végzett be nem tudhatósági elemzésben tett megállapításaikat nem kötelesek figyelembe venni. Az intézmények nem kötelesek a dömpingellenes vámot olyan mértékben meghatározni, amely az egyéb ismert tényezőknek tulajdonítható kárt nem ellensúlyozza, csupán a dömpingelt behozatalnak tulajdonítható kárt.

132. Most azt vizsgálom meg, hogy a Törvényszék azt állapította-e meg, hogy az intézményeknek a dömpingellenes vám összegének meghatározásánál figyelembe kell venniük az uniós gazdasági ágazatot ért kár és a dömpingelt behozatal közötti okozati összefüggés megállapítása céljából elvégzett be nem tudhatósági elemzésben tett megállapításaikat.

79 2015. július 16-i Bizottság kontra Rusal Armenal ítélet, C-21/14 P, EU:C:2015:494, 40. és 41. pont, 2016. február 4-i C & J Clark International ítélet, C-659/13 és C-34/14, EU:C:2016:74, 87. pont.

80 2013. december 19-i Transnational Company 'Kazchrome' és ENRC Marketing kontra Tanács ítélet, C-10/12 P, nem tették közzé, EU:C:2013:865, 54. pont.

81 Lásd e tekintetben: 2007. szeptember 27-i Ikea Wholesale ítélet, C-351/04, EU:C:2007:547, 35. pont.

82 A WTO dömpingellenes megállapodásának 3.5. cikke a következőképpen szól: „[…] a hatóságoknak meg kell vizsgálniuk minden olyan, a dömpingelt importon kívül ismert tényezőt, amely azzal egy időben kárt okoz a belföldi iparágnak; az ilyen egyéb tényezők által okozott kár nem tulajdonítható a dömpingelt importnak. Az ilyen szempontból relevánsnak tekinthető tényezők között szerepel többek között a nem dömpingáron értékesített import ára és mennyisége, a kereslet csökkenése, a fogyasztói szokások változása, a belföldi és külföldi termelők kereskedelemkorlátozó gyakorlata, illetve a köztük folyó verseny, a technológiai fejlődés, valamint a belföldi ipar exportteljesítménye és termelékenysége.” Lásd még: 2013. december 19-i Transnational Company 'Kazchrome' és ENRC Marketing kontra Tanács ítélet (C-10/12 P, nem tették közzé, EU:C:2013:865, 54. pont).

83 Lásd: Rovegno, L. és Vandenbussche, H., „Anti-dumping practices in the EU: a comparative analysis of rules and application in the contest of WTO”, Gaines, S., Egelund Olsen, B., és Engsig Sørensen, K. (szerk.), *Liberalising Trade in the EU and the WTO*: a legal comparison, Cambridge University Press, 2012, 440. o. Rovegno és Vandenbussche megjegyzi, hogy „A dömpingellenes vámot alkalmazó más országokkal, például az USA-val és Kanadával összevetve, az uniós dömpingellenes vámnak nem feltétlenül kell megfelelnie a teljes dömpingkülönbözetnek, ha a belföldi gazdasági ágazatnak okozott jelentős kár elhárításához alacsonyabb vám alkalmazása is elegendő. […] [1999 és 2009 között] szinte minden évben az Unióban alkalmazott dömpingellenes vám átlagos mértéke az USA-ban alkalmazott mértéknél jóval alacsonyabb [volt]. Kanadával összehasonlítva, a vizsgált időszak elején az alkalmazott mértékek nagyjából azonosak [voltak], azonban az időszak vége felé a Kanadában alkalmazott mértéknél még alacsonyabb is volt” (445. o.).

iii) A Törvényszék a megtámadott ítéletben megállapította-e, hogy az intézményeknek a dömpingellenes vám összegének meghatározásánál figyelembe kell venniük a be nem tudhatósági elemzésben tett megállapításaikat?

133. A Canadian Solar azzal érvel, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 205–217. pontjában megállapította, hogy a dömpingellenes vám összegének meghatározásánál az egyéb ismert tényezők hatásait *kizárólag akkor* kell figyelembe venni, *ha azok az uniós gazdasági ágazatot ért kár és a dömpingelt behozatal közötti okozati összefüggést megszakítják*. Ezeket az egyéb tényezőket – a fellebbező szerint – attól függetlenül figyelembe kell venni, hogy azok megszakítják-e az okozati összefüggést.

134. Ezzel szemben a Bizottság előadja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 184–195. pontjában megállapította, hogy *a dömpingellenes vám összegének meghatározásánál* az egyéb ismert tényezők hatásait *figyelembe kell venni*, és kéri, hogy a Bíróság az indokolást e tekintetben változtassa meg. A Bizottság ezt az érvet a csatlakozó fellebbezésének harmadik jogalapjában megismétli, és kéri, hogy a Bíróság „vonja vissza az alaprendelet 3. cikke értelmében vett okozati összefüggésnek a Törvényszék által az első fokon előterjesztett hatodik jogalap keretében tulajdonított értelmezést”. [84]

135. A Törvényszék a megtámadott ítélet 178–196. pontjában rögzíti az uniós gazdasági ágazatot ért kár és a dömpingelt behozatal közötti okozati összefüggés meghatározásának, valamint a dömpingellenes vám meghatározásának elveit. A Törvényszék a megtámadott ítélet 197–218. pontjában ezeket az elveket alkalmazta a jelen ügyre. Először is azt vizsgálom meg, hogy – a Bizottság által tett előadásnak megfelelően – a Törvényszék tévesen alkalmazta-e a jogot, amikor meghatározta ezeket az elveket, másodszor pedig azt, hogy – a Canadian Solar állításának megfelelően – a Törvényszék tévesen alkalmazta-e a jogot, amikor alkalmazta ezeket az elveket.

136. Úgy vélem, hogy noha a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor meghatározta a dömpingellenes vám összegének megállapítására vonatkozó elveket, azok alapján a jelen ügyre vonatkozóan ténybeli vagy jogi következtetést nem vont le. Következésképpen a negyedik fellebbezési jogalap első részét el kell utasítani.

137. Először is rámutatok arra, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 182–186. pontjában emlékeztetett a fenti 106. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatra annak megállapításával, hogy az intézményeket terheli annak vizsgálata, hogy az egyéb ismert tényezőknek tulajdonítható kár nem jöhet-e szóba az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdése értelmében vett kár meghatározásánál, és hogy következtetésképpen a kivetett dömpingellenes vám nem haladja-e meg a dömpingelt behozatallal okozott kár megszüntetéséhez szükséges összeget. A Törvényszék ugyanakkor a megtámadott ítélet 185. pontjában megállapította, hogy „az intézményeknek *a dömpingellenes vám mértékének meghatározásánál* figyelembe kell venniük [a be nem tudhatósági elemzés kapcsán tett] megállapításokat”. [85]

138. A Törvényszék ezt követően emlékeztetett az alaprendelet 9. cikke (4) bekezdésének utolsó mondatában foglalt, alacsonyabb vámra vonatkozó szabályra. A Törvényszék a megtámadott ítélet 191. pontjában megállapította, hogy „a[z] [alaprendelet 9. cikke (4) bekezdésének] kontextus[á]ban [az] intézményeknek figyelembe kell venniük a betudhatósági és a be nem tudhatósági elemzés kapcsán levont következtetéseiket”. Ellenkező esetben ugyanis – amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet

84 A jelen indítvány nem foglalkozik azzal a kérdéssel, hogy a Bizottság indokolás megváltoztatása iránti kérelme elfogadható-e, mivel azt álláspontom szerint az indokolás megváltoztatása iránti, a csatlakozó fellebbezésben előterjesztett kérelemmel együtt kell kezelni, és a jelen indítvány két fellebbezési jogalap vizsgálatára korlátozódik (lásd a fenti 29. pontot). A teljesség kedvéért azonban rámutatok arra, hogy álláspontom szerint a Bizottság indokolás megváltoztatása iránt a fellebbezésre adott válaszában előterjesztett kérelme elfogadható. Ennek oka az, hogy az a fellebbező negyedik fellebbezési jogalapjával szembeni védekezésnek tekinthető (2017. november 9-i TV2/Danmark kontra Bizottság ítélet, C-649/15 P, EU:C:2017:835, 61. pont).

85 Kiemelés tőlem.

192. pontjában hangsúlyozza – fennállna annak a kockázata, hogy az alkalmazott dömpingellenes intézkedések meghaladják azt a mértéket, amely a céljuk eléréséhez, vagyis ahhoz szükséges, hogy a dömping káros hatásait elhárítsák. A Törvényszék a megtámadott ítélet 193. pontjában megállapította, hogy ez az intézmények döntéshozatali gyakorlatával összhangban áll.

139. Álláspontom szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 185., 191. és 192. pontjában megállapította, hogy az intézményeknek a dömpingellenes vám összegének meghatározásánál figyelembe kell venniük a betudhatósági és a be nem tudhatósági elemzésben tett megállapításaikat. Ez a fenti 131. pontból következik.

140. Rámutatok továbbá arra, hogy nem helytálló a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 193. pontjában szereplő megállapítása, amely szerint az intézmények abban a pontban említett három ügyben[86] a vám mértékének meghatározásánál figyelembe vették a betudhatósági és a be nem tudhatósági elemzés eredményét is. Ezekben az ügyekben ugyanis a Törvényszék által hivatkozott preambulumbekezdésekből az derül ki, hogy a Bizottság, illetve a Tanács úgy határozott, hogy áron aluli értékesítés helyett alákínálás alapján méri a kárelhárítási szintet, mivel az uniós gazdasági ágazatot ért kárban a dömpingelt behozatalon kívüli tényezők hatottak közre.[87] A megtámadott ítélet 193. pontjában hivatkozott határozatban vagy rendeletekben semmi nem utal arra, hogy a dömpingellenes vám meghatározásánál az említett egyéb tényezőknek tulajdonítható kárt figyelmen kívül hagyták volna. Épp ellenkezőleg, kétszer is megállapítást nyer, hogy az említett egyéb tényezők közrehatását nehéz pontosan meghatározni.[88]

141. Jóllehet a Törvényszék a megtámadott ítélet 185., 191., 192. és 193. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, az állandó ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy amennyiben a Törvényszék valamely ítéletének indokolása sérti az uniós jogot, de rendelkező része egyéb jogi indokok miatt megalapozottnak bizonyul, a fellebbezést el kell utasítani.[89] Következésképpen most megvizsgálom, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta-e a jogot, amikor a megtámadott ítélet 197–218. pontjában a dömpingellenes vám összegének megállapítása vonatkozásában az ezen ítélet 185., 191., 192. és 193. pontjában kifejtett elveket alkalmazta.

142. Másodszor, rámutatok arra, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 206. pontjában megállapította, hogy mindenesetre az intézmények a kár meghatározásánál valójában nem vettek figyelembe egyéb ismert tényezőket. A Törvényszék a megtámadott ítélet 207–215. pontjában megbizonyosodott arról, hogy az intézmények az egyéb ismert tényezők hatását megvizsgálták, és helyt adott az intézmények következtetésének, amely szerint az említett egyéb tényezők (az érintett termék uniós gyártók által az Európai Unió területén sajátjukként való értékesítése céljából történő beszerzése, behozatal Tajvanról, a nyersanyagárak)[90] hatása véletlenszerű, legfeljebb elhanyagolható hatást gyakorolnak, vagy hogy azok (átvételi árak csökkentése),[91] korlátozott hatással bírnak, illetve hogy olyan konkrét hatással járnak (pénzügyi válság), amely azonban nem szakítja meg az okozati

86 A Törökországból származó egyes azbesztcement csövek behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárásokkal kapcsolatban vállalt kötelezettségeket elfogadó, valamint a vizsgálatot megszüntető, 1991. június 21-i 91/392/EGK bizottsági határozat (HL 1991. L 209., 37. o.); a Malajziából, a Kínai Népköztársaságból, a Koreai Köztársaságból, Szingapúrból és Thaiföldről származó színes televíziók behozatalára ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 1994. szeptember 27-i 2376/94/EK bizottsági rendelet (HL 1994 L 255., 50. o.); a Malajziából, a Kínai Népköztársaságból, a Koreai Köztársaságból, Szingapúrból és Thaiföldről származó színes televíziók behozatalára végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 1995. március 27-i 710/95/EK tanácsi rendelet (HL 1995. L 73., 3. o.); a Kínai Népköztársaságból származó dicián-diamid behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2007. november 13-i 133/2007/EK tanácsi rendelet (HL 2007. L 296., 1. o.).

87 Lásd a 91/392 határozat (28) és (29) preambulumbekezdését; a 2376/94 rendelet (141) preambulumbekezdését; a 710/95 rendelet (49) preambulumbekezdését; az 1331/2007 rendelet (128)–(132) preambulumbekezdését.

88 A 91/392 határozat (28) preambulumbekezdése szerint „a [dömpingelt behozatal] hatásának értelmezése – és mindenekelőtt annak számszerűsítése – pontatlan, mivel azokkal egy időben egyéb tényezők is jelen vannak”. Az 1331/2007 rendelet (128) preambulumbekezdésének i. pontja szerint „nem lehetséges [a dömpingelt behozatal és az egyéb ismert tényezők] hozzájárulásának meghatározása.”

89 2011. március 29-i ThyssenKrupp Nirosta kontra Bizottság ítélet, C-352/09 P, EU:C:2011:191, 136. pont.

90 Lásd a megtámadott ítélet 207., 211. és 213. pontját.

91 Lásd a megtámadott ítélet 212. pontját.

összefüggést.[92] A Törvényszék a megtámadott ítélet 216. és 217. pontjában megállapította, hogy az intézmények helytállóan jutottak arra, hogy az említett egyéb tényezők hatása jelentéktelen, és hogy ebből következően az az uniós gazdasági ágazatot ért kár és a dömpingelt behozatal közötti okozati összefüggést nem szakítja meg. A Törvényszék megállapította, hogy következésképpen az intézményeknek „az [alap]rendelet 9. cikkének (4) bekezdése alapján [elvégzett] értékelése" is helyes.

143. Számomra úgy tűnik, a Törvényszék kizárólag annak vizsgálatára szorítkozott, hogy az intézmények helyesen állapították-e meg, hogy az egyéb ismert tényezők az uniós gazdasági ágazatot ért kár és a dömpingelt behozatal közötti okozati összefüggést nem szakítják meg. A Törvényszék – miután arra a következtetésre jutott, hogy az intézmények által tett megállapítások helytállók – nem tért rá annak vizsgálatára, hogy az intézményeknek a dömpingellenes vám összegének meghatározásánál az említett egyéb tényezők hatását *annak ellenére* figyelmen kívül kellett volna-e hagyniuk, *hogy azok az okozati összefügést nem szakítják meg.* A Törvényszék tehát a megtámadott ítélet 185. és 191–193. pontjában tett megállapításaiból a jelen ügyre vonatkozóan nem vont le ténybeli vagy jogi következtetést. Rámutatok továbbá arra, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 201. pontjában megállapította, hogy az intézmények nem kötelesek az egyéb ismert tényezők hatásait számszerűsíteni, ami akkor lenne követelmény, ha a dömpingellenes vám mértékének meghatározásához ezeket az egyéb tényezőket figyelembe kellene venni.

144. Arra a következtetésre jutok, hogy noha a Törvényszék tévesen állapította meg azt, hogy az intézményeknek a dömpingellenes vám meghatározásánál az alaprendelet 3. cikkének (6) és (7) bekezdése alapján elvégzett betudhatósági és be nem tudhatósági elemzést figyelembe kell venniük, helyesen ítélte meg, hogy a jelen ügyben a dömpingellenes vám mértékének meghatározásánál a szóban forgó egyéb ismert tényezőket nem kell figyelembe venni.

145. A teljesség kedvéért arra is rámutatok, hogy a Canadian Solar – abban a kérdésben, hogy a szóban forgó egyéb ismert tényezők az uniós gazdasági ágazatot ért kár és a dömpingelt behozatal közötti okozati összefüggést megszakították-e – nem hivatkozott arra, hogy az intézmények nyilvánvaló értékelési hibát vétettek.[93]

146. Következésképpen a negyedik fellebbezési jogalap első részét el kell utasítani és helyt kell adni a Bizottság indokolás megváltoztatása iránti kérelmének.

2) A negyedik fellebbezési jogalap második részéről

147. A Canadian Solar a negyedik fellebbezési jogalapjának második részében előadja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 202. és 205. pontjában megállapította, hogy az egyéb ismert tényezők számszerű hatásainak bizonyítása a fellebbezőt terheli.

148. Álláspontom szerint a negyedik fellebbezési jogalap második részét el kell utasítani. Ez a jogalap hatástalan, mivel a fenti 131. pontból az következik, hogy az intézmények nem kötelesek a dömpingellenes vámot olyan mértékben megállapítani, amely kizárólag a dömpingelt behozatalnak tulajdonítható kárt ellensúlyozza.

149. Arra következtetek, hogy a negyedik fellebbezési jogalapot és a fellebbezést is el kell utasítani.

92 Lásd a megtámadott ítélet 214. pontját.

93 2013. december 19-i Transnational Company 'Kazchrome' és ENRC Marketing kontra Tanács ítélet, C-10/12 P, nem tették közzé, EU:C:2013:865, 22. pont; 2015. április 16-i TMK Europe ítélet, C-143/14, EU:C:2015:236, 34. pont; 2015. szeptember 10-i Bricmate ítélet, C-569/13, EU:C:2015:572, 46. pont; 2016. június 2-i Photo USA Electronic Graphic kontra Tanács ítélet, C-31/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:390, 63. pont.

VI. Költségek

150. Az eljárási szabályzat 184. cikkének (2) bekezdésével összhangban, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről.

151. Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján – amely az eljárási szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése révén alkalmazandó a fellebbezési eljárásra – a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Tanács ezt kérte, pervesztessége esetén a Canadian Solart kell a Tanács költségeinek viselésére kötelezni.

152. Az eljárási szabályzat 140. cikkének (1) bekezdése alapján – amely az eljárási szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése révén szintén alkalmazandó a fellebbezési eljárásra – az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket. A jelen ügyben az elsőfokú eljárásban beavatkozó félként a Bizottság saját költségeit maga viseli.

VII. Végkövetkeztetés

153. Ezért javaslom, hogy a Bíróság:

– a fellebbezést utasítsa el;

– a Canadian Solar Emea GmbH-t, a Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc-t, a Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc-t, a CSI Cells Co. Ltd-t és a CSI Solar Power (China), Inc-t kötelezze az Európai Unió Tanácsánál felmerült költségek viselésére;

– az Európai Bizottságot kötelezze saját költségei viselésére.